

Spis treści

Wprowadzenie	2
Możliwości aplikatora wieloigłowego	3
Teoretyczne aspekty wieloigłowej terapii powierzchniowej	3
Mechanizmy działania aplikatorów	5
Podstawy diagnostyki odruchowej	7
Jak zbudowany jest aplikator wieloigłowy?	8
Proponowane warianty aplikatorów	9
Różnice między aplikatorami płaskimi i wałkami	11
Jak pracować z aplikatorem?	11
Długość oddziaływania	12
Zalecenia przy stosowaniu aplikatorów	13
Przeciwwskazania przy stosowaniu aplikatorów	14
Rekomendacje, dotyczące stosowania aplikatorów wieloigłowych	14
Schematy oddziaływania aplikatorami i wałkami przy różnych schorzeniach	16
Działanie terapeutyczne aplikatorów u kobiet w ciąży i po porodzie	29
Aplikatory Lyapko we wspomaganie leczenia MPD	30
Aplikator „Rumianek M”	33
Aplikator-pasy	33
Aplikator-pas „Zdrowie”	34
Masażer „Faraon”	35
Aplikator w pytaniach i odpowiedziach	38
Rezultaty po stosowaniu aplikatorów wieloigłowych	42

Doktor nauk medycznych, lekarz terapeuta refleksjolog Nikolay Lyapko, 2001.

Wydanie przerobione i uzupełnione w 2006 r. Tłumaczenie Aplimedica s.c. – 2009. Kraków 2015.

Wszystkie prawa zastrzeżone, przedruk całej książki, a także poszczególnych jej rozdziałów jest karany wg prawa.

APLIKATORY WIELOIGŁOWE

Życie – to ruch. Do wykonywania ruchów potrzebne jest nam pożywienie i powietrze. Droga do harmonii i zdrowia polega na konieczności uregulowania odżywiania, a często do rozsądnego jego ograniczenia (dieta, głodówka itp.), uregulowania oddychania poprzez właściwe zmniejszanie jego intensywności (metoda Butejko, joga), uregulowania ruchu poprzez jego zwiększenie i zróżnicowanie form.

Już w starożytności nasi przodkowie – aby przeżyć i zdobyć pożywienie – walczyli, polowali, byli ciągle w ruchu, biegali, skakali, pływali. W odróżnieniu od nas nie wiedzieli, co to jest hipodynamia. Mając aktywny kontakt z wodą, ziemią, drzewami i trawą, człowiek bez uświadamiania sobie tego oddziaływał na wszystkie receptory, rozmieszczone na skórze, włączał do działania różne grupy mięśni i ośrodków nerwowych. Była to aktywna obrona przed różnymi chorobami i stanami patologicznymi.

Człowiek współczesny prowadzi niezdrowy tryb życia, mało się rusza, jest narażony na stres, nieodpowiednio się odżywia (często za dużo je). Jeśli ilość pożywienia, która trafia do organizmu, nie odpowiada jego potrzebom energetycznym, to tłuszcz nie jest zużywany do uzupełnienia strat energetycznych, tylko odkłada się w tkankach. Zostaje zaburzona równowaga rozkładania się i gromadzenia tłuszczu, co prowadzi do otyłości i zwyrodnienia narządów i tkanek. Brak ruchu (hipodynamia i jej skutki) spowalnia procesy życiowe i prowadzi do powstawania całego spektrum zachorowań.

Dlatego też potrzebne są nam przyrządy, które uzupełniają niedobór aktywności ruchowej, zapobiegają negatywnym skutkom hipodynamii, stymulują wewnętrzne rezerwy organizmu, oddziałują profilaktycznie i terapeutycznie na wszystkie narządy wewnętrzne i systemy.

Unikalnym i uniwersalnym kompensatorem hipodynamii jest aplikator wieloigłowy Nikolaya Lyapko w różnorodnych swych modyfikacjach: płytki, wałki, pasy aplikacyjne. Igły aplikatorów składają się z niezbędnych dla organizmu metali: cynku, miedzi, żelaza, niklu i srebra. Wysoka efektywność lecznicza osiągnięta jest nie tylko dzięki oddziaływaniu odruchowo-mechanicznemu, ale również dzięki powstającym w skórze, na zakończeniach igieł i między nimi prądów galwanicznych, a w rezultacie – podwyższonej selektywnej mikroelektroforezie metali do wnętrza organizmu.

Wieloletnia praktyka medyczna pokazuje, że aplikator wieloigłowy oddziałuje skutecznie i nieszkodliwie. Nie daje efektów ubocznych, powikłań i reakcji alergicznych. Stymuluje silny wyrzut naturalnych „lekarstw” w potrzebnej ilości i uruchamia naszego „osobistego lekarza” w celu profilaktyki chorób i walki z nimi.

Wstęp

Opracowane przez doktora nauk medycznych, lekarza refleksoterapeutę Nikolaya Lyapko aplikatory przeznaczone są do szerokiego stosowania w terapii kompleksowej i profilaktyce różnych schorzeń i stanów patologicznych. To wspaniały środek dla podreperowania i zachowania zdrowia.

Podstawą wynalazku okazała się chińska metoda oddziaływania na aktywne biologicznie punkty i obszary za pomocą pęczka igieł. N. Lyapko zastosował wynalezioną przez siebie unikalną technologię produkcji wieloigłowych aplikatorów i specjalnych igieł z różnych metali i metalicznych powłok (miedzi, cynku, żelaza, niklu, srebra), oryginalnie rozmieścił je w określony sposób na podstawie gumowej. Sprzyjało to zwiększeniu i różnorodności oddziaływania na powłoki skórne i wzmocnieniu efektu terapeutycznego i uzdrowicielskiego.

Aplikatory mogą być stosowane w ośrodkach leczniczych, centrach medycznych i sanatoriach.

Prosty sposób ich stosowania, bezpieczeństwo, nieinwazyjność i wysoka efektywność pozwalają na zarekomendowanie aplikatorów do samodzielnego stosowania w warunkach domowych.

Nie istnieją produkty analogiczne do aplikatorów wymyślonych i opracowanych przez doktora Nikolaya Lyapko i to zarówno pod względem wielokierunkowości i siły oddziaływania, efektywności, prostoty i skuteczności w działaniu. Aplikator mobilizuje zasoby wewnętrzne, stymuluje wypracowanie naturalnych lekarstw wewnątrz organizmu w nieodzownych dawkach fizjologicznych, rekompensuje niedostateczną ilość aktywności ruchowej.

Aplikatory wieloigłowe są znane na Ukrainie, w Rosji, Białorusi, Kazachstanie, w krajach nadbałtyckich, w Europie Zachodniej oraz w Ameryce i Australii. W harmonijny sposób oddziałują one na organizm, pomagają pozbyć się dolegliwości i wzmocnić organizm. Czas ich przydatności do użytku jest nieograniczony. Miliony ludzi z powodzeniem stosują aplikatory i zachwycają się ich unikalnością. Stały się one przyjacielem i obrońcą zdrowia zarówno dla dzieci, jak i dla osób w podeszłym wieku.

Aplikator działa efektywnie i nie psuje się, przywraca siły i energię, wzmacnia ducha i ciało, prowadzi ku zdrowiu. Nawet najlepsze lekarstwa kiedyś się kończą, a aplikatory wieloigłowe doktora Nikolaya Lyapko można stosować wiele lat.

Możliwości aplikatora wieloigłowego:

- usuwają bóle kręgosłupa, stawów, mięśni i bóle głowy;
- skracają okres całkowitego powrotu do zdrowia po urazach czaszkowo-mózgowych, złamaniach, operacjach, udarach;
- przeciwdziałają powstawaniu odleżyn u przewlekle chorych;
- wspomagają leczenie mózgowego porażenia dziecięcego;
- pomagają w leczeniu i profilaktyce zachorowań na schorzenia przewodu pokarmowego, układu sercowo-naczyniowego, oddechowego i systemu nerwowego;
- zwiększają 2-3-krotnie efektywność takich metod, jak masaż, akupunktura i terapia klasyczna, terapia manualna i laseroterapia, rezonans magnetyczny (przy jednoczesnym lub wcześniejszym zastosowaniu);
- sprzyjają normalizacji równowagi hormonalnej, procesów metabolicznych w przypadku schorzeń endokrynologicznych;
- usuwają zaburzenia seksualne i doprowadza do normalizacji funkcji płciowych u mężczyzn i kobiet;
- przy leczeniu chorób ginekologicznych sprzyjają usuwaniu ognisk zapalnych i zaburzeń cyklu menses;
- zwiększają aktywność życiową, normalizuje sen i przemianę materii;
- pozwalają skrócić okres przyjmowania lekarstw, a potem całkowicie z nich zrezygnować.
- pomagają pozbyć się nałogów (alkoholowych, nikotynowych);

Teoretyczne aspekty powierzchniowej terapii wieloigłowej

Wiadomo, że zdrowie jest bezcennym darem, a zachowanie go jest najważniejszym zadaniem dla każdego człowieka. Poszukując źródeł zdrowia w otaczającym nas świecie zapominamy, że główne rezerwy są w nas samych. Zgodnie z podstawami filozoficznymi medycyny wschodniej organizm ludzki posiada nieograniczone zdolności, potrzebne do zachowania i odbudowy zdrowia, o czym przekonujemy się i czego doświadczamy od wielu tysięcy. Starożytne wyobrażenia o funkcjach organizmu jako całości zwią-

zane są z wyobrażeniem o obecności w organizmie życiowej siły lub energii (Ci), która przepływa niewidzialnymi kanałami (południkami). Energia życiowa składa się z pojedynczych początków (aktywnego i pasywnego) lub dwóch biegunowości. Biegunowość aktywna (pozytywna), wyrażająca ruch, światło, ciepło, podniecenie, tzn. „nadmiar”, jest określana jako stan Jan. Biegunowość pasywna (ujemna), wyrażająca spokój, chłód, ucisk, mrok, tzn. „niedobór”, jest określana jako stan lń. Współdziałanie i walka tych przeciwności jest formą wyrażenia siły życiowej. U podstaw normalnej działalności życiowej organizmu leży zbalansowany wzajemny stosunek lń i Jan, pełna harmonia ich przejawów. Zaburzenie tej harmonii prowadzi do patologii, co wyraża się albo w osłabieniu Jan lub lń, albo w nadmiernym wzmocnieniu tego czy innego początku.

Zgadając się z przedstawioną wyżej teorią medycyny wschodniej, Nikolay Lyapko proponuje własny pogląd o warunkach, niezbędnych do normalnej cyrkulacji energii. Rzeczywiście, energia (Ci) trafia do organizmu z powietrzem i pożywieniem, ale realizować się, przekształcać i transformować może tylko przy aktywnym ruchu i tylko pod takim warunkiem może swobodnie cyrkulować wzdłuż południków. Niedobór ruchu (hipodynamia) blokuje wypracowywanie energii w organizmie i prowokuje zaburzenie jej rozmieszczania i cyrkulacji zarówno w południkach Jan, jak też lń, co prowadzi do powstawania chorób.

W dalekiej przeszłości zauważono, że w przypadku zachorowania człowieka na jego ciele można zauważyć miejsca, które bolą przy ich uciskaniu. Oddziaływanie na te miejsca prowadziło do zdrowienia. Nazwano je „punktami życiowymi”. Najważniejszą teorią, która legła u podstaw metody powierzchniowej terapii wieloigłowej, jest nauka o punktach i południkach. „Punkt życiowy” lub punkt aktywny biologicznie (PAB) – to niewielki odcinek skóry i tkanki podskórnej, w którym znajduje się kompleks powiązanych wzajemnie mikrostruktur (naczynia, nerwy, komórki tkanki łącznej), dzięki czemu tworzy się aktywny obszar biologiczny, oddziałujący na zakończenia nerwowe i powstawanie związków między odcinkiem skóry i narządem wewnętrznym.

Z uwzględnieniem miejsca znajdowania się, ukierunkowania, działania i unerwionych powiązań punkty dzielą się na następujące grupy:

1. Punkty ogólnego działania, które mają odruchowy wpływ na stan funkcjonalny centralnego układu nerwowego;
2. Punkty odcinkowe, rozmieszczone w okolicy metamerów skórnych, odpowiadających strefie unerwienia określonych odcinków rdzenia kręgowego;
3. Punkty na plecach, rozmieszczone wzdłuż linii wertebralnej (przykręgosłupowej) i parawertebralnej zgodnie z miejscem wychodzenia korzonków nerwowych i włókien wegetatywnych, które unerwiają określone narządy wewnętrzne i systemy;
4. Punkty regionalne, rozmieszczone w strefie projekcji na skórę określonych narządów wewnętrznych;
5. Punkty lokalne lub miejscowe, oddziałujące przede wszystkim na znajdujące się pod nimi tkanki (mięśnie, naczynia, więzadła i stawy).

Ustalono, że punkty i strefy akupunktury różnią się od otaczającej skóry cechami biofizycznymi:

- wyższym poziomem potencjału elektrycznego i pojemności;
- wyższą temperaturą;
- minimalnym oporem elektrycznym skóry.

Aktywne biologicznie punkty rozmieszczone są w określonym porządku, wzdłuż ściśle wyzna-

czonych linii, które otrzymały nazwę „południków”. Wyróżnia się 12 południków parzystych i 2 nieparzyste. Południki łączą narządy wewnętrzne między sobą, z innymi częściami ciała i z jego powierzchnią, zapewniając energetyczno-informacyjną wymianę środowiska wewnętrznego organizmu człowieka ze środowiskiem zewnętrznym, synchronizując pracę organizmu jako całości i adaptując jego działalność życiową do zmian w środowisku zewnętrznym.

Dyrektor Chińskiego Instytutu Akupunktury tak wyjaśnia mechanizm oddziaływania igłoreflaksoterapii: „Jej istota polega na oddziaływaniu poprzez określone aktywne punkty ciała na odpowiadające im narządy wewnętrzne. Umiarkowane drażnienie zakończeń nerwowych, skupionych w określonych punktach skóry, mięśni i innych tkanek, a za ich pośrednictwem – pni nerwowych, odbudowuje regulację nerwową w organizmie, normalizuje siłę, zdolność poruszania się i równowagę procesów pobudzania i hamowania. I właśnie dlatego, że oddziaływanie lecznicze terapii igłowej odbywa się za pomocą odruchu, poprzez układ nerwowy, kontrolujący działalność całego organizmu, to nie ogranicza się ono do jednego punktu czy nerwu, ale najczęściej w sposób pozytywny wpływa na narządy, które są oddalone od miejsca oddziaływania”.

Współczesna nauka uważa za najważniejsze w metodzie powierzchniowej terapii wieloigłowej powstawanie związków skórno-trzewiowych w procesie embriogenezy.

Udowodniono, że system nerwowy i skóra mają pochodzenie ektodermalne, a narządy wewnętrzne – pochodzenie mezo- i endodermalne. Kontakt narządów wewnętrznych z układem nerwowym, a poprzez niego – ze skórą, zapewniony jest w procesie organogenezy poprzez wrastanie układu nerwowego do narządów wewnętrznych. Początkowo zasada unerwiania posiada charakter segmentowy, ale wraz ze wzrostem i rozwojem ciała zmienia się jego kształt, wielkość segmentów i ich konfiguracja; przy tym połączenia nerwowe nie są zrywane, ale zmieniają się topograficznie. Dzięki tym połączeniom ma miejsce wymiana sygnałów między narządami wewnętrznymi i powierzchnią ciała i na odwrót. W przypadku występowania patologii w narządach wewnętrznych sygnały o tej patologii (najczęściej w formie odczuwania bólu) dochodzą do powierzchni ciała w określonych jego miejscach.

Przykładem mogą być dawno znane i wykorzystywane w praktyce medycznej strefy Zacharina-Geda lub strefy promieniowania bólu trzewiowego. Zasada segmentarycznego unerwienia organizmu jest jedna zarówno dla ciała powierzchniowego, jak też dla narządów wewnętrznych.

Powierzchniowa wieloigłowa terapia aplikatorami wieloigłowymi Nikolaya Lyapko spełnia jedno z najważniejszych zaleceń klasycznej terapii odruchowej (refleksoterapii): wykorzystywać dwa lub więcej różnie naładowanych metali (np. srebro-złoto lub miedź-cynk) w celu bardziej efektywnego oddziaływania na aktywne biologicznie punkty i strefy.

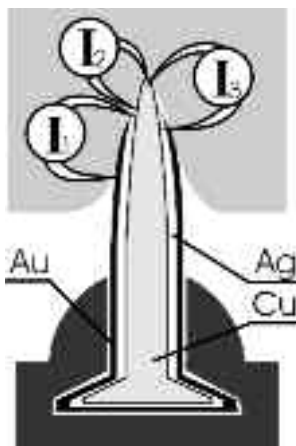
Mechanizmy działania aplikatorów wieloigłowych

1. Działanie odruchowo-mechaniczne polega na powierzchniowym wielokrotnym nakłuwaniu igłami określonych stref i aktywnych biologicznie punktów (reakcja odruchowa) i na mikromasażu skóry i położonych pod nią tkanek.

Oddziaływanie odruchowe igieł na aktywne punkty kanałów (receptory) składa się z trzech podstawowych powiązanych wzajemnie części: reakcji miejscowej, odcinkowej i ogólnej. Reakcja miejscowa wyraża się w zmianie ukrwienia odcinka skóry, temperatury, wrażliwości, wielkości potencjału

elektrycznego i oporności w miejscu oddziaływania. Reakcja odcinkowa uwarunkowana jest odruchowymi powiązaniem odcinkowo-segmentowymi między poszczególnymi odcinkami skóry i odpowiadającymi im fragmentami rdzenia kręgowego, gdzie mają swój początek włókna nerwowe, unerwiające określone narządy wewnętrzne. Długotrwała impulsacja do ośrodków nerwowych i powstające w ślad za tym odzwierciedlone reakcje organizmu wpływają z kolei na stan receptorów obwodowych i tkanek w obszarze oddziaływania.

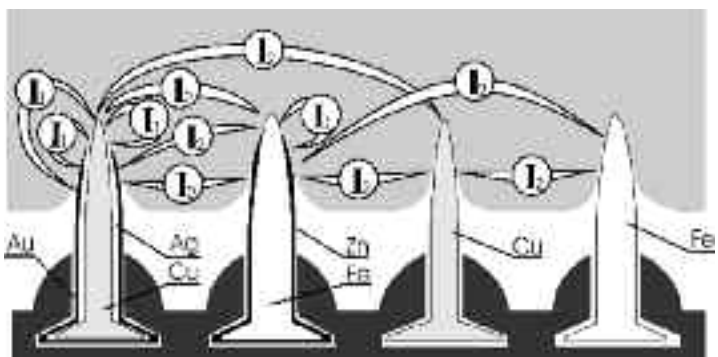
Ogólna reakcja organizmu zachodzi zgodnie z typem reakcji adaptacji na skutek trafiaania impulsów od rdzenia kręgowego przez specjalne pnie nerwowe do mózgu. Udział w procesie wegetatywnego (odpowiadającego za narządy wewnętrzne) układu nerwowego zapewnia możliwość

mobilizacji zasobów organizmu w celu natychmiastowego zareagowania: zdecydowanie zwiększa się wypracowanie substancji aktywnych biologicznie w gruczołach dokrewnych, w tkankach i (przede wszystkim) w skórze, stymulowane jest działanie układu sercowo-naczyniowego, poprawia się ukrwienie, do krwi trafiają substancje, które są zdolne do wydzielania większej ilości energii, dostarczenia większej ilości tlenu, wzmocnienia odporności organizmu na czynniki patologiczne.

Rys. 1. Schematyczne przedstawienie elektrycznych prądów jonowych, powstających na końcówkach igieł metalowych, pokrytych innymi metalami, towarzyszących elektroforezie (dyfuzji) tych metali do środowiska wewnętrznego organizmu.

Rys.2. Schematyczne przedstawienie elektrycznych prądów jonowych, powstających na końcówkach igieł metalowych i między igłami z różnych metali, towarzyszących elektroforezie (dyfuzji) tych metali do środowiska wewnętrznego organizmu.

2. Działanie galwaniczno-elektryczne

Organizm człowieka – to złożony biokoloid, składający się z elektrolitów i zawierający zarówno jony pozytywne (kationy), jak i negatywne (aniony). Intensywność oddziaływania galwaniczno-elektrycznego regulowana jest przez sam organizm w zależności od stopnia nasycenia tkanek (warstw skóry, tkanki podskórnej i położonych głębiej struktur) elektrolitem. Bolący, będący w stanie zapalnym odcinek skóry jest opuchnięty i zawiera dużo płynu, dlatego też reakcja na zetknięcie z aplikacją

torem jest intensywna, z wydzieleniem dużej ilości energii, nieraz towarzyszą temu zetknięciu wysięki skórne. Podczas kontaktu ze skórą na powierzchni igieł aplikatora zachodzi mnóstwo zmian fizyko-chemicznych, charakterystycznych dla zmian pod działaniem prądu stałego. W rezultacie na igłach tworzą się błonki tlenkowe i powstaje efekt galwanizacji. Jednocześnie na końcach igieł powstają punktowe prądy galwaniczne maksymalnej wielkości (ponieważ występuje różnica potencjałów między metalem podstawowym igły i peryferyjnym metalem powłoki, które na krótko są zamknięte między sobą (rys. 1). Oprócz tego między igłami z różnych metali w skórze powstają galwaniczne prądy między igłami, których wielkość zależy od przewodzenia skóry i nasycenia jej elektrolitami (rys. 2).

Galwanizacja sprzyja poprawie przemiany materii, wzmacnia procesy reparacyjne (odnowicielskie), działa wysycająco, pomaga w tworzeniu substancji aktywnych biologicznie (acetylocholino, histaminy, heparyny i innych), poprawia przewodzenie impulsów nerwowych, obniża wrażliwość na ból.

3. Działanie humoralne aplikatora przejawia się w mikrojonoforezie metali, z których zrobione są igły (miedzi, cynku, niklu, żelaza i srebra), do środowiska płynnego organizmu. Wszystkie te mikroelementy odgrywają ważną rolę w zapewnieniu normalnego funkcjonowania różnych narządów wewnętrznych i systemów.

Podstawy diagnostyki odruchowej

Metoda diagnostyczna oparta jest na fakcie, że w przypadku wystąpienia procesu patologicznego odcinki skóry, które są odzwierciedleniami (projekcjami) narządów wewnętrznych, stref projekcji punktów „współodczuwania” (wzdłuż kręgosłupa) i punktów „głosicieli” (na przedniej powierzchni tułowia), w różny sposób reagują na oddziaływanie wałkiem igłowym:

- norma: skóra zaróżowiona, ciepła;
- pierwszy stopień uszkodzenia (częściowa kompresja, proces stosunkowo „świeży”): nadmierna reakcja na podrażnienia, skóra zaczerwieniona, podwyższona temperatura;
- drugi stopień uszkodzenia (bardziej głęboki): obniżona reakcja na podrażnienia, skóra lekko zaróżowiona, temperatura prawie nie zmieniona, nieco podwyższona;
- trzeci stopień uszkodzenia (uszkodzenie głębokie): brak reakcji na podrażnienia, obniżona temperatura, skóra sucha, zniszczona lub z bliznami koloru bladego.

Podczas oddziaływania aplikatorem normalna tkanka pozostaje niezmieniona, a w narządach wewnętrznych i odcinkach skóry ze zmianami zachodzą procesy odnowicielskie, odzwierciedlone na odcinkach skóry w postaci normalizacji koloru i innych cech charakterystycznych. Wielkość mikroprądów między igłami określana jest na podstawie przewodzenia skóry, zależącego od koncentracji elektrolitycznego składu potu i płynu międzykomórkowego. Różny stan energii w południkach również może być odzwierciedlony na skórze.

Symptomy „nadmiaru” (przy urazach, ostrym zapaleniu, przeziębieniach itd.):

- podwyższona temperatura;
- zaczerwienienie skóry;
- obrzęki;
- ostra miejscowa bolesność;

– intensywne ostre bóle.

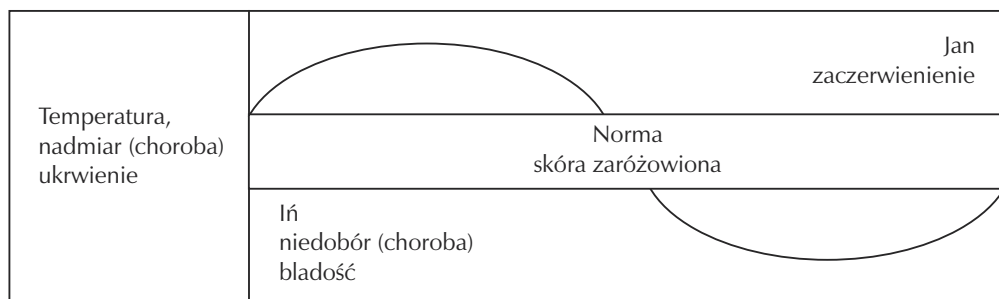
W takich przypadkach oddziałujemy aplikatorami (15-20 minut) lub wążkiem (7-10 minut), co pomaga pozbyć się nadmiaru energii i doprowadza organizm do normy.

Symptomy „niedoboru” (degenerujące procesy chroniczne, następstwa urazów, zapalenia korzeni nerwów rdzeniowych itd.):

- dokuczliwe rozlane bóle;
- obniżona temperatura;
- bladość skóry;
- głębokie odrętwienie (mrowienie);
- obniżenie czucia, brak reakcji.

Oddziaływanie aplikatorami przy syndromach „niedoboru” nakierowane jest na насыcenie brakującą energią. W tym celu oddziałujemy aplikatorem przez dłuższy okres czasu (30-40 minut), a wążkiem 10-15 minut.

Jeden i ten sam aplikator działa uniwersalnie: „zabiera” energię z odcinków skóry z podwyższoną reaktywnością, odpowiadających podrażnionym narządom, znajdującym się w stanie „nadmiaru”, normalizuje z równoczesnym wydzielaniem silnego przyjemnego ciepła, a osłabione i zmienione degeneracyjnie strefy z niedoborem energii „budzi”, nasycy energią, normalizuje (odbudowując utraconą funkcję). Po leczeniu na zmienionych odcinkach skóry jej koloryt normalizuje się, staje się równomiernie zaróżowiony, zmienia się temperatura skóry i pacjent stopniowo odczuwa znaczną poprawę samopoczucia (zanikają bóle i inne procesy patologiczne, zwiększa się zdolność do pracy itp.).

Jak jest zbudowany aplikator wieloigłowy?

Produkowane aplikatory, składają się z elastycznych płytek gumowych oraz z oryginalnie zamocowanych w nich igieł z niezbędnych dla organizmu metali (cynku, miedzi, żelaza, niklu i srebra).

Bazowe metale podstawy igieł – to igły miedziane (mosiężne) i żelazne, całość lub część których pokryta jest innym metalem (wolny jest tylko koniuszek igły).

Mogą występować, na przykład, takie warianty: igły żelazne bez pokrycia lub z pokryciem niklem lub cynkiem; igły miedziane bez pokrycia lub pokryte srebrem.

W gumowej podstawie wokół igieł i na brzegach aplikatora znajdują się wypustki ograniczające,

zwiększające wytrzymałość i niezawodność umocowania igieł oraz zabezpieczające skórę pacjenta przed uszkodzeniem.

„Rodzina” aplikatorów obejmuje różnorodne warianty pod względem wielkości, kształtu, odstępu między igłami, doboru metali i sposobów umocowania aplikatorów.

Proponowane warianty aplikatorów wieloigłowych

Aplikator „Mata” (odstęp między igłami 6,8 lub 7,0 mm; wymiary 250x465 mm lub 275x480 mm) posiada dużą powierzchnię oddziaływania i największe odstępy między igłami, dzięki czemu odznacza się zwiększoną skutecznością oddziaływania. Rekomendowany dla aplikacji na plecy, w charakterze dywanika pod nogi (w pozycji stojąc, siedząc, leżąc), można się na nim położyć na brzuchu – do profilaktyki i leczenia schorzeń narządów trawiennych i w przypadku nadwagi.

„Quadro” (odstęp między igłami 6,2 mm; 5,8 mm; wymiary 120x470 mm; odstęp między igłami 4,9 mm; wielkość 105x460 mm). Jest aplikatorem uniwersalnym i może być stosowany na różne części ciała. Można go rozciąć wzdłuż i/lub w poprzek na dwa lub cztery aplikatory (2 „Duety” lub 4 „Podróżnik”).

„Popularny” (odstęp między igłami 7,0 mm, wymiary 95x320 mm) stosuje się na nieduże powierzchnie i do układania na różne odcinki wzdłuż kręgosłupa.

„Pojedynczy” (odstęp między igłami 6,2 mm; 5,8 mm; wymiary 105x230 mm) posiada wszystkie cechy wymienionych wyżej aplikatorów i stosowany jest na dowolne problematyczne strefy po kolei.

„Duet” (odstęp między igłami 6,2 mm; 5,8 mm; wymiary 60x470 mm). Dwa „Duety” mogą pod względem efektu terapeutycznego zastąpić dwa „Podwójne” aplikatory. Przy zapaleniu korzeni nerwowych lędźwiowo-krzyżowych można go umocować w postaci pasa lub wzdłuż kręgosłupa.

„Podróżnik” (odstęp między igłami 6,2 mm; 5,8 mm; wymiary odpowiednio 60x180 i 50x180 mm; odstęp między igłami 4,9 mm, rozmiar 52x230 mm). Posiada wszystkie cechy dużych i małych aplikatorów, może być także noszony w okolicach największego bólu. W przypadku przebiegów można go wykorzystać zamiast rozgrzewającego plastra goździkowego.

„Szansa” (odstęp między igłami 4,9 mm; wymiary

105x235 mm) stosuje się u dzieci oraz u pacjentów z podwyższoną wrażliwością lub małą podskórną warstwą tłuszczu. Może być stosowany samodzielnie lub z innymi aplikatorami na różne części ciała.

„**Malec**” (odstęp między igłami 3,5 mm, wymiary 35x80 mm) powinien być zawsze noszony przez pacjentów, dlatego otrzymał nazwę „Pogotowie ratunkowe”. Stosowany jest w stanach niecierpiących zwłoki: przy nagłych skurczach serca i oskrzeli, przy dużym skupieniu ostrego bólu. Wygodny nawet przy długotrwałym noszeniu przy przewlekłych bólach i schorzeniach naczyniowych.

„**Rumianek M**” (odstęp między igłami 5,0 mm; długość „płatków” 310 mm). Wyróżniającymi cechami tego aplikatora są: jego kształt, ruchome pasy mocujące i duża powierzchnia oddziaływania. Stosowany jest do aplikacji statycznych i może być umocowany na plecach, w okolicy pasa, na kręgosłupie, łędźwiach, brzuchu, dużych stawach, ponieważ przyjmuje kształt ciała, w sposób maksymalny przylega do skóry nie uszkadzając jej przy poruszaniu się.

Walki do twarzy. Dają możliwość oddziaływania na różne części ciała, ale najwygodniejsze jest używanie ich na odcinki twarzy w przypadku bólu i skurczów, na owłosioną część głowy, na miękkie stawy kończyn, nadgarstka i stopy. Zalecany w kosmetologii, bardzo wygodny do dokładnej diagnostyki odruchowej.

Walek uniwersalny. Dzięki optymalnym rozmiarom powierzchni roboczej i odpowiednim odstępom między igłami wykorzystywany jest do leczenia i diagnostyki we wszystkich grupach wiekowych na dowolne części ciała.

Walek duży. Posiada maksymalny odstęp między igłami i największą powierzchnię roboczą. Przy jego pomocy można szybko i skutecznie oddziaływać na duże odcinki ciała. Zalecany dla pacjentów postawnej postury i z nadwagą.

Aplikator-pasa „Podróżnik”. Składa się z 6 płytek i 4 regulowanych pasków. Wymiary każdej płytki 50x180 mm, odstęp między igłami 5,8 mm. Równomierne doleganie aplikatora-pasa do powierzchni ciała daje możliwość swobodnego poruszania się i jednoczesnego wychodzenia z choroby. Można go umocować na dowolnych odcinkach ciała, na kończynach lub stawach.

Aplikator-pas „Malec” – składa się z 6 płytek i 2 regulowanych pasków. Wymiary każdej płytki 35x80 mm, odstęp między igłami 3,5 mm. Dzięki wygodnemu umocowaniu można go stosować na bolące miejsca: bezpośrednio na miejscu bólu, na miejscu projekcji chorego narządu wewnętrznego, na aktywne biologiczne punkty i na południki. Można go umocować samodzielnie, bez pomocy osób trzecich.

Aplikator-pas „Zdrowie” – to elastyczne, gumowe, długie taśmy o różnych długościach i szerokościach. Każda taśma składa się z części roboczej (z igłami) i części mocującej na ciele. Podczas zabiegu tym aplikacja torem pobudzane są prawie wszystkie punkty akupunkturalne leczonego obszaru ciała. Aplikator „Zdrowie” nie krępuje ruchów i pozwala na wykonywanie różnych ćwiczeń w trakcie zabiegu.

Odstęp między igłami dobiera się w zależności od indywidualnej wrażliwości skóry i niezbędnego stopnia intensywności oddziaływania, z uwzględnieniem komfortu odczuć przy aplikacjach. Dla dzieci zaleca się stosowanie aplikatorów z mniejszym odstępem między igłami.

Aplikatory-płytki i wałki aplikacyjne posiadają identyczny mechanizm oddziaływania i mogą być stosowane samodzielnie lub jednocześnie z innymi, wzmacniając swe wzajemne oddziaływanie. Wskazania do ich stosowania są identyczne.

Co różni aplikatory statyczne od wałków

Aplikatory statyczne przeznaczone są do oddziaływania statycznego, przede wszystkim na odcinki ciała o dużym promieniu krzywizny: plecy, brzuch, okolice klatki piersiowej, odcinek lędźwiowo-krzyżowy kręgosłupa, kończyny, dłonie i stopy. Na płaskich aplikatorach można leżeć lub układać na nich zmienione chorobowo odcinki ciała, dociskając z wierzchu woreczkiem z piaskiem lub mocując je bandażem elastycznym. Praca z aplikatorami statycznymi nie wymaga pomocy osób trzecich.

Wałki – to aplikatory do stosowania dynamicznego („prysznic tysięcy igieł”). Wykorzystywane są na wszystkie odcinki ciała. Wałek wymaga pomocy innej osoby przy oddziaływaniu na trudno dostępne części ciała. Za pomocą wałka aplikacyjnego można w ciągu 10 minut rozgrzać całą przebiegającą rodzinę. Dzieci uwielbiają masaż wałkiem, po prostu chichoczą z zadowolenia.

Jak pracować z aplikatorem?

Płaskie aplikatory statyczne i wałki aplikacyjne wykorzystywane są do oddziaływania na różne strefy (podstawowe, dodatkowe, wspomagające). Wałki wykorzystuje się również na strefy wzdłuż kręgosłupa (strefy rozmieszczenia punktów czuciowych) w diagnostyce odruchowej. Zarówno przy pomocy aplikatora, jak również przy pomocy wałka można w krótkim czasie pozbyć się bólu, odbudować zdolność do pracy, wyprowadzić system nerwowy od stanu stresowego do normalnego, uzyskać pozytywny efekt terapeutyczny przy różnych stanach patologicznych.

W 90% przypadków należy oddziaływać na ten obszar, który nas niepokoi (strefa bólu), a w celu zwiększenia efektywności leczenia należy oddziaływać na dodatkowe i wspomagające strefy. Do ogólnego oddziaływania zawsze należy włączać obszar podstawowy – okolice kręgosłupa. Na obszary dodatkowe i wspomagające oddziałujemy wtedy, gdy z różnych przyczyn nie możemy oddziaływać bezpośrednio na strefę podstawową. Strefy dodatkowe i wspomagające mogą się znajdować na odcinkach przeciwległych do strefy podstawowej. W celu wzmocnienia efektu leczniczego należy oddziaływać na strefy symetryczne do stref zdrowych.

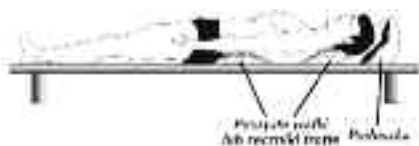
W celu osiągnięcia dobrego efektu terapeutycznego należy:

1. Prawidłowo wybrać miejsca, czas i sposoby oddziaływania;
2. Zachować prawidłowe ułożenie na aplikatorach.

Podstawowym warunkiem prawidłowego ułożenia jest równomierne rozłożenie ciężaru ciała na całą powierzchnię aplikatora. **W żadnym wypadku nie można układać aplikatora na absolutnie równą powierzchnię.** Aby prawidłowo ułożyć aplikatory, należy jak najdokładniej wymodelować wygięcia kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowym przy pomocy poduszek i zrolowanych ręczników.

W ciągu pierwszych pięciu minut kontaktu z aplikatorem stosunkowo dyskomfortowe kłujące odczucia przechodzą w komfortowe odczuwanie potężnego ciepła, przyjemnych wibracji i lekkiego klucia. Po pewnym czasie można odczuwać senność, ogólne rozluźnienie, przechodzące w zdrowy pełnowartościowy sen.

W przypadku dyskomfortu w ciągu 10-15 minut należy zabrać aplikatory i zastosować dopiero po 5-10 godzinach lub na następny dzień. Przyczyną nieprzyjemnych odczuć może być nieprawidłowe nałożenie aplikatorów (tzn. nierównomierność obciążenia na igły, splezanie z aplikatorów, co wywołuje zadrapania skóry). W celu usunięcia tych nieprawidłowości należy podnieść się nad aplikatorem i położyć się na niego ponownie po podłożeniu pod stawy kolanowe miękkiego wałka.

Długość oddziaływania

Czas oddziaływania aplikatorów zależy od występujących w danym przypadku symptomów i konkretnego zadania, które przed sobą stawiamy. W przypadku intensywnego bólu, podwyższonego ciśnienia tętniczego, rozdrażnienia, pobudzenia czy bezsenności zaleca się stosowanie aplikatorów w drugiej połowie dnia lub przed snem. Czas oddziaływania – 15-30 minut, dla wałka 10-15 minut.

W przypadku hipotonii (obniżonego ciśnienia), senności, osłabienia, zmniejszonej wrażliwości, a także u osłabionych chorych i starców należy stosować aplikatory w godzinach porannych i w pierwszej połowie dnia. Czas oddziaływania aplikatorów – 7-10 minut, wałka – 5-7 minut. W niektórych przypadkach pozytywny efekt zostaje osiągnięty po oddziaływaniu od 30 minut do 1-2 godzin. Terapia trwa 1-2 tygodnie. Można je powtórzyć po 2-4 tygodniach.

Jest i praktyczny pozytywny aspekt długiego (kilkumiesięcznego) codziennego stosowania aplikatorów. Odnotowano trwałą poprawę samopoczucia, zanik chronicznego bólu, wzrost napięcia mięśniowego i zdolności do pracy.

Tabela 1. Zastosowanie wałków i aplikatorów płaskich

przeznaczenie	wałek	płaski
Efekt krzepiący, usuwanie bólu, zwiększenie zdolności do pracy (rankiem, w ciągu dnia)	3-7 minut	7-10 minut
Rozluźnienie, usunięcie chronicznego bólu, efekt usypiający (najczęściej na noc)	8-15 minut	20-30 minut

Aplikatory powinny wywoływać tylko przyjemne odczucia!

Wskazania przy stosowaniu aplikatorów

Choroby i uszkodzenia aparatu ruchowego:

a) przeciążenie aparatu nerwowo-mięśniowego; b) zapalenie mięśni; c) mięśniobóle; d) stany zapalne; e) uszkodzenie aparatu więzadłowego kręgosłupa i stawów kończyn; f) skrzywienia kręgosłupa; g) urazy, złamania kości, stany pooperacyjne; h) choroby reumatyczne; i) dyskopatie; j) przepukliny kręgosłupa; k) objawy rwy (kulszowej, barkowej, udowej).

Schorzenia systemu nerwowego:

a) rekonwalescencja po urazach czaszkowo-mózgowych i po udarach; b) neurologiczne przejawy osteochondrozy kręgosłupa; c) lumbago; d) bóle neurologiczne; e) neuralgie; f) znużenie mięśni; g) paraliże spastyczne; h) histeria, neurastenia, bezsenność; i) neurozy seksualne; j) moczenie nocne; k) migreny; l) choroba Raynaud'a; m) mózgowie porażenie dziecięce.

Schorzenia serca i naczyń:

a) hipertonia; b) hipotonia; c) niedokrwienne choroby serca (choroby wieńcowe, kardioskleroza); d) żylakowatość kończyn dolnych; e) hemoroidy.

Schorzenia narządów oddechowych:

a) katar; b) anginy; c) zapalenie krtani; d) nieżyty oskrzeli; e) zapalenie płuc; f) astma oskrzelowa (w tym – pochodzenia alergicznego).

Schorzenia układu pokarmowego:

a) nieżyty żołądka; b) hipotonia żołądka; c) choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy; d) dyskineza przewodu pokarmowego; e) kolki (zaparcia); f) dyskineza pęcherzyka żółciowego; g) kolka wątrobowa; h) zapalenie trzustki.

Położnictwo:

a) wczesne zatrucia ciążowe; b) zbyt małe lub nadmierne wydzielanie mleka w okresie karmienia; c) podtrzymanie ciąży; d) usuwanie bólu i regulowanie akcji porodowych, rekonwalescencja w okresie poporodowym i po cesarskim cięciu.

Choroby kobiece: a) zaburzenia cyklu owulacyjno-menstruacyjnego (brak miesiączki, nieprawidłowe miesiączkowanie); b) zapalenie przydatków; c) bezpłodność; d) zespół klimakteryjny.

Urologia: a) kłębkowe zapalenie nerek, odmiedniczkowe zapalenie nerek; b) kolka nerkowa; c) zapalenie pęcherza moczowego, ból w pęcherzu moczowym; d) zapalenie gruczołu krokowego; e) gruczolak gruczołu krokowego (stercza).

Choroby skórne: a) świerzbieżka; b) pokrzywka; c) swędzenie skóry; d) egzema.

Stomatologia: a) paradontoza, zapalenie jamy ustnej; b) uśmierzanie bólu podczas operacji stomatologicznych; c) ból zębów.

Choroby endokrynologiczne: a) niedoczynność tarczycy, nadczynność tarczycy; b) cukrzyca; c) otyłość pokarmowa.

Usuwanie syndromu abstynenckiego w przypadku alkoholizmu i palenia tytoniu.

Przywracanie napięcia mięśniowego i chęci do życia, dobrego nastroju i zdolności do pracy.

Przeciwwskazania przy stosowaniu aplikatorów

Przeciwwskazaniami przy stosowaniu aplikatorów i wałków są:

- ostre choroby infekcyjne;
- zaostrzenie dolegliwości w chorobach chronicznych z podwyższeniem temperatury ciała;
- stan dekompensacji przy schorzeniach układu sercowo-naczyniowego, płuc, wątroby, nerek;
- ostre zakrzepowe zapalenie żył;
- choroby krwi i narządów krwiotwórczych w stadium dekompensacji;
- ostre stany chirurgiczne;
- poważne wycieńczenie organizmu;
- uszkodzenia powłok skórnych: rany, oparzenia, odmrożenia
- niektóre choroby skórne (wykwity, grzybice, opryszczka itp.);
- w przypadku znamion, brodawek, kurzajek, pieprzyków itp. należy zabezpieczyć te miejsca przed zabiegiem - np. plastrem.

W przypadku chorób nowotworowych (o przebiegu łagodnym i przy nowotworze złośliwym) wieloigłowa terapia aplikatorami dr N. Lyapko stosowana jest tylko do leczenia poszczególnych symptomów (metoda oddziaływania znieczulającego, usuwanie napięcia psychicznego i emocjonalnego, poprawa snu itp.) i obowiązkowo po konsultacji z lekarzem onkologiem.

Rekomendacje przy stosowaniu aplikatorów wieloigłowych

Przy zwyrodnieniu kręgosłupa na aplikatory należy się położyć plecami, można rozmieszczać je po całej powierzchni szyi, pleców i okolic lędźwiowo-krzyżowych.

Przy bólach głowy, szyi, barków, rąk, w okolicy serca, w górnych i środkowych odcinkach klatki piersiowej aplikatory należy podkładać pod głowę, szyję, barki, górne i środkowe odcinki klatki piersiowej, uzupełnić oddziaływaniem na ręce i stopy.

Przy schorzeniach przewodu pokarmowego, wątroby i nerek aplikatorami oddziałuje się pod środkowy lub dolny odcinek pleców i pod lędźwie, a dla wzmocnienia efektu – na brzuch (przycisnąć worecz-

kiem z piaskiem). Na te części ciała można stosować również pasy aplikacyjne „Podróżnik” lub „Malec”. Przy bólach dołu brzucha, krzyża, lędźwi, kończyn dolnych, a także przy chorobach i zaburzeniach funkcji narządów wewnętrznych małej miednicy aplikatory stosuje się na odcinek lędźwiowy i krzyżowo-pośladkowy i na dół brzucha.

Przy urazach i złamaniach aplikator nakłada się na odcinek kręgosłupa, odpowiadający segmentowemu unerwieniu uszkodzonej kończyny, na 15-30 minut, następnie powyżej lub poniżej złamania. W celu przyspieszenia gojenia się ran i przywrócenia funkcji przewodu pokarmowego po operacji aplikatory układa się powyżej lub poniżej miejsca operacji.

Przy zaburzeniu funkcji narządów wewnętrznych okolicy miednicy w celu wywołania oddawania moczu lub jego normalizacji, a także przy zapaleniu macicy, przydatków, pęcherza moczowego, gruczołu krokowego czy przy gruczolaku prostaty aplikatory przykładają się pod okolicę lędźwiową i krzyżowo-pośladkową. Przy przeziębieniach, chronicznych schorzeniach płuc i oskrzeli aplikatorem posługujemy się jak okładem (plastrem gorczycowym). Aplikator stosuje się na plecy, kark, przednią część klatki piersiowej i okolice mostka.

W celu usunięcia ataku astmy oskrzelowej należy położyć się na aplikator odcinkiem szyjnym i środkową częścią klatki piersiowej albo wykorzystać pas aplikacyjny, a wałkiem igłowym lub małym aplikatorem uciskać do wystąpienia bólu okolice mostka i górne odcinki przedniej części klatki piersiowej. Przy czym obowiązkowo należy wstrzymać oddech zgodnie z metodą Butejko.

Przy katarze, alergiach lub przeziębieniach na aplikatorze należy leżeć częścią potyliczną, a małymi aplikatorami oddziaływać na okolice zatok szczękowych.

Przy nadciśnieniu tętniczym i silnych bólach głowy aplikatory stosuje się na okolice szyi i karku, środkowy odcinek kręgosłupa piersiowego, na szyję, głowę, kość krzyżową i stopy.

Przy chorobie wieńcowej, zaburzeniach rytmu serca i innych schorzeniach układu sercowo-naczyniowego oddziałuje się aplikatorem na górny i środkowy odcinek kręgosłupa piersiowego, na miejsce odpowiadające sercu na ręce i na macierz paznokcia małego palca.

Przy chorobie wrzodowej żołądka i zapaleniu trzustki – oddziaływanie na dolny odcinek kręgosłupa piersiowego i odcinek lędźwiowy, w przypadku nasilenia choroby – powyżej i poniżej strefy bólu (plecy, brzuch lub w formie pasa).

Przy żylakowym rozszerzeniu żył kończyn dolnych strefa przyłożenia aplikatora – to lędźwiowy i dolny piersiowy odcinek kręgosłupa, a także prawa część klatki piersiowej (strefa odzwierciedlenia wątroby) przez 15-25 minut.

W celu efektywnego spalania tkanki tłuszczowej aplikator (odstęp między igłami 6,8 mm) przykładac po kolei na 7-10 minut na najbardziej otłuszczone miejsca i na lędźwiowy odcinek kręgosłupa – na 15-20 minut.

Wczesne zatrucia ciążowe – okolice klatki piersiowej, górna część odcinka lędźwiowego kręgosłupa – na 10-20 minut, górna część brzucha – na 15 minut.

Przy syndromie bólu w odcinku lędźwiowo-krzyżowym, w celu poprawienia ukrwienia macicy i prawidłowego rozwoju płodu – oddziaływanie w okolicy lędźwiowo-krzyżowej miękkie i delikatne, aplikator z niewielkim odstępem między igłami (4,9-5,8 mm). Odczucia powinny być komfortowe.

W celu zachowania i stymulowania laktacji w okresie karmienia – górna i środkowo-piersiowa część pleców, oddziaływanie przez 15-20 minut, 1-3 razy dziennie.

Przy zapaleniu gruczołów sutkowych nakładać na okolice zapalenia gruczołu piersiowego oraz środkowo-piersiowego odcinka kręgosłupa na 10-15 minut 1-3 razy dziennie.

Przy udarach aplikator wykorzystywany jest na wszystkie odcinki kręgosłupa, na kończyny, poczynając od zdrowej strony, następnie na okolice głowy i szyi, obowiązkowo zakończyć procedury oddziaływaniem na stopy w pozycji siedzącej lub stojącej.

Przy schorzeniach tarczycy oddziaływać na odcinek szyjny kręgosłupa. Efektywne jest oddziaływanie na strefy dodatkowe: krzyżowo-guziczną i na gruczoły nadnerczowe. Procedury należy zakończyć oddziaływaniem na stopy. Szczególną uwagę należy zwrócić na okolice stawu drugiego paliczka dużego palca i stopy (śródstopno-palczkowego stawu dużego palca) od strony podeszwy i tylnej stóp.

Schematy oddziaływania aplikatorami płaskimi i wałkami przy różnych schorzeniach

Podstawowe obszary oddziaływania – strefy rozmieszczone wzdłuż kręgosłupa.

Dodatkowe i wspomagające obszary oddziaływania – strefy, wzmacniające efekt oddziaływania na obszar podstawowy.

Bóle głowy, neuralgie nerwu trójdzielnego, zapalenie nerwu twarzowego, sympathalgia (ból rzekomy) twarzy, zaburzenia słuchu, wzroku, ból zęba, przeziębienia (rys. 3).

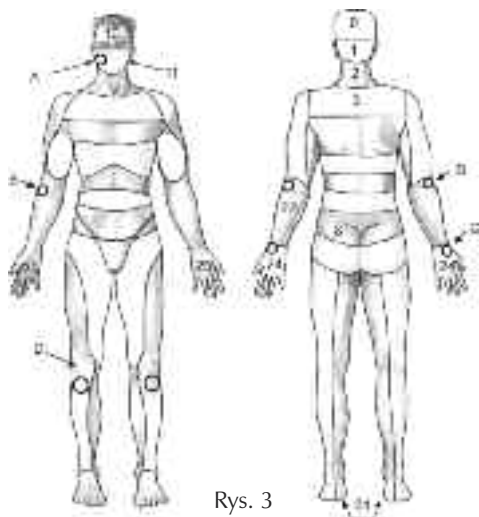
Obszary aplikacji: podstawowe 0, 1; dodatkowe 2, 10, 11; wspomagające 3, 8, 22, 24, 25, 31 (28).

Ogólne rekomendacje

Na rękach na obszary wspomagające najlepiej jest oddziaływać po przekątnej. W przypadku bólu w prawej części twarzy, np. w punkcie A, należy oddziaływać na sam punkt A, punkt B z prawej strony, punkt C z lewej i punkt D z prawej małym aplikatorem przez 7-30 minut.

Dodatkowe rekomendacje

W przypadku nerwobólu nerwu trójdzielnego, bólach rzekomych twarzy i bólu zęba należy stosować dodatkowo małe aplikatory w okolicach największego bólu przez 10-30 minut i przez krótki okres czasu (2-5 minut) na obszary symetryczne. Należy również oddziaływać na płatek małżowiny usznej ze strony bólu. W celu zwiększenia efektywności należy na krótko (1-2 minuty) oddziaływać na płatek małżowiny usznej ze zdrowej strony twarzy.

Rys. 3

W celu usunięcia bólu po ekstrakcji zęba należy oddziaływać na płatek małżowiny usznej małym aplikatorem, na punkt B na stronie bólu lub na punkt C na przeciwległej ręce.

Przy zapaleniu nerwu twarzewego bardzo pomagają użycie wałka do twarzy. Zabieg zaczyna się od zdrowej strony – 3-5 minut, następnie oddziałuje się na chorą stronę przez 7-10 minut.

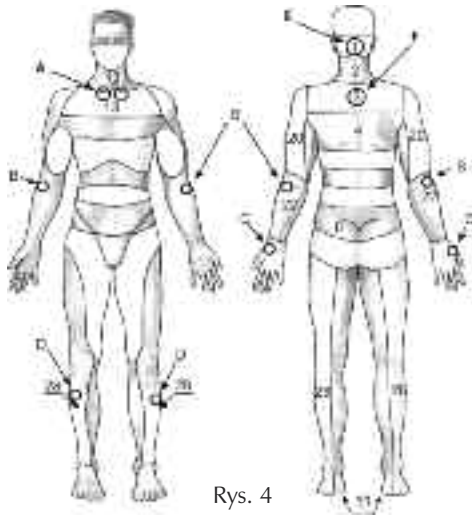
Zapalenia gardła, zapalenia krtani, anginy, przeziębienia, choroby oskrzeli i płuc, neurologiczne syndromy osteochondrozy odcinka szyjnego i piersiowego kręgosłupa, szyjno-barkowy nerwoból plotu nerwowego, zapalenia stawów, zapalenia nerwów (rys. 4).

Obszary aplikacji: podstawowe 2, 3; dodatkowe 1, 4, 12, 13; wspomagające 20, 22, 28, 31.

Ogólne rekomendacje

Aplikatorem oddziałujemy na obszary podstawowe, dodatkowe i strefy maksymalnego bólu, ale przy uporczywym bólu należy przykładć aplikatory powyżej i poniżej bolącego miejsca lub wykorzystywać punkty i obszary strony przeciwległej. Czas stosowania 10-30 minut. Przy przeziębieniach i astmie oskrzelowej zaleca się długie oddziaływanie małymi aplikatorami po przekątnej, np. w punkt D z lewej strony, w punkt C z prawej, punkt B z lewej, w środek strefy A i E lub F (rys. 4).

Wszystkie choroby narządów oddychania (szczególnie o charakterze alergicznym) potrzebują korekty oddychania. Należy regulować oddech, zmniejszając jego intensywność, wstrzymując go (oddech powinien być bezszelestny, niezauważalny). Najlepsze efekty daje metoda K. Butejko,

Rys. 4

oparta na systemie jogi, z długimi pauzami po wdechu i wydechu, oddychanie za pomocą aparatu Frolova, oddychanie pod grubą kołdrą. Wszystkie te metody skierowane są na zachowanie i nagromadzenie dwutlenku węgla (CO₂) do normalnej wielkości około 7% w składzie krwi. Ta koncentracja CO₂ utrzymuje się w krwi zdrowych ludzi i tylko w takich warunkach tlen z powietrza (O₂) w całości dostarczany jest do wszystkich tkanek organizmu. 6,5-7% CO₂ w stosunku do innych gazów we krwi – to stan, który sprzyja maksymalnemu wydzielaniu substancji aktywnych biologicznie i prowadzi do największej aktywności życiowej wszystkich narządów wewnętrznych i systemów organizmu ludzkiego i chroni przed chorobami.

Dodatkowe rekomendacje

W przypadku przeziębień, chronicznych schorzeniach oskrzeli i płuc aplikatorem posługujemy się jak rozgrzewającym plastrem gorczycowym. Leczenie zawsze kończy się oddziaływaniem na stopy. Można je rozgrzać i nawilżyć przed aplikacją (zazwyczaj przy przeziębieniach, którym towarzyszy wy-

soka temperatura, stopy są zimne i suche). W tym celu 3-7 razy dziennie należy na nie oddziaływać wążkiem lub aplikatorem przez 5-10 minut.

Można położyć nogi na aplikatorze, kiedy siedzimy na krześle, uciskając go jednocześnie stopami. W celu wzmocnienia efektu po zastosowaniu aplikatora korzystnie jest natrzeć stopy oliwą cedrową lub sosnową albo innymi naparami z ziół.

W celu usunięcia napadu astmy oskrzelowej należy położyć się na aplikator podstawową strefą (1, 2, 3) lub wykorzystać pas aplikacyjny, a wążkiem aplikacyjnym lub małym aplikatorem oddziaływać w okolicach górnych odcinków przedniej powierzchni klatki piersiowej w strefach 12 i 13 przez 10-20 minut. Należy równocześnie wstrzymać oddech lub chociażby oddychać z długim wydechem przez zaciśnięte usta.

Przy katarze, nieżytu alergicznym lub przeziębieniowym należy leżeć na aplikatorze strefą 1 lub nosić go (przybandażować) na karku 2-5 razy dziennie po 10-20 minut.

W przypadku uporczywych ostrych syndromów bólowych kończyn górnych należy stosować aplikator lub wążek na strefy symetryczne do przeciwległej (zdrowej) strony.

Stenokardia, bóle w okolicach serca, osteochondroza (a także zapalenia korzeni nerwów rdzeniowych, zapalenia mięśni, nerwobóle) środkowego i piersiowego odcinka kręgosłupa, bronchity, zapalenie gruczołu sutkowego, słabe wydzielanie mleka u matek karmiących (rys.5)

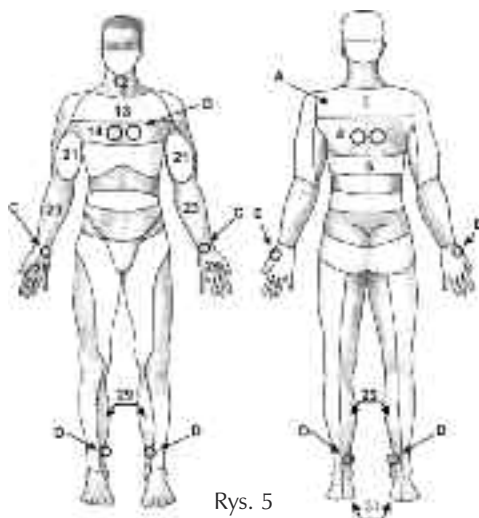
Obszary aplikacji: podstawowy 4; dodatkowe 3, 5, 13, 14; wspomagające 21, 23, 25, 29, 31.

Ogólne rekomendacje

Stosować aplikatory na obszary 3 i 4 przez 15-20 minut; małym aplikatorem krótko (2-3 minuty) oddziaływać na przednią powierzchnię klatki piersiowej z prawej lub z lewej strony oraz na wewnętrzne powierzchnie nadgarstków naprzemiennie (oddziaływać z wibracją).

Dodatkowe rekomendacje

Bólom w okolicach serca z zasady towarzyszy osteochondroza odcinka szyjnego lub piersiowego kręgosłupa. Należy oddziaływać na punkty bólowe na klatce piersiowej i przykręgosłupowo wzdłuż odcinka piersiowego kręgosłupa, a także małym aplikatorem lub wążkiem w strefach projekcji na dłońach i stopach. W celu wzmocnienia oddziaływania do zabiegów należy włączać punkty symetryczne i strefy przeciwległej strony. Dla przykładu, na strefę bólu z lewej należy przykładać z prawej strony.

Rys. 5

Choroba wieńcowa (stenokardia) przejawia się napadami bólu za mostkiem lub w okolicy serca i ma

charakter ściskania i dławienia z promieniowaniem najczęściej w stronę lewego ramienia, ręki i szyi. W celu usunięcia bólu należy wykorzystać maleńki aplikator na strefę około macierzy paznokcia małego palca, najpierw z lewej, potem z prawej strony, na obszar, odpowiadający sercu na dłoni i stopie (terapia Su Jok). W celu leczenia i profilaktyki stenokardii aplikatory stosuje się na odcinek szyjny i środkowy pierśowego odcinka kręgosłupa, okolice przedramion, dłonie i stopy. Można też nosić maleńkie aplikatory na przemiary, np. w punkcie A z lewej strony, w punkcie B z lewej, w punkcie C z lewej, w punkcie E z prawej, w punkcie D z lewej i na odwrót. Można też dodatkowo oddziaływać walcikiem na te miejsca.

U matek karmiących w przypadku słabego wydzielania mleka nakłada się aplikator na miejsce zapalenia gruczołu sutkowego i na obszar 4 na 10-15 minut 1-3 razy dziennie. Walcikiem można oddziaływać na te miejsca przez 5-7 minut 1-3 razy dziennie. Można też oddziaływać na stwardniałe miejsca gruczołu sutkowego u karmiących matek przez 30-60 minut maleńkimi aplikatorami poprzez umocowanie ich elastycznym bandażem.

Zwracamy Państwa uwagę na to, iż każde zgrubienie lub nienormalny wygląd gruczołu sutkowego należy pokazać lekarzowi!

Choroba nadciśnieniowa, hipotonia (niedociśnienie), rekonwalescencja po wylewach (rys. 6).

Obszary aplikacji: podstawowe 1, 2, 3; dodatkowe 0, 4 (14); wspomagające 7, 25, 28, 29, 31.

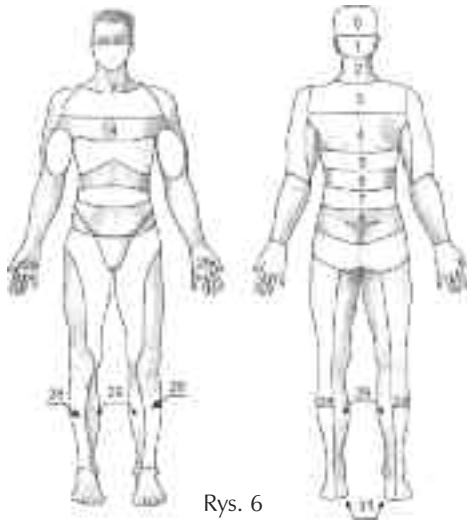
Ogólne rekomendacje

W przypadku nadciśnienia (wzmożonego napięcia) należy oddziaływać na obszary 1, 2, 3 (rys. 4) przez dłuższy okres czasu (20-30 minut), stopniowo zwiększając powierzchnię oddziaływania (przykręgosłupowe punkty wzdłuż kręgosłupa, okolice krzyża, łydki, stopy).

W przypadku spadku ciśnienia tętniczego (hipotonii) oddziaływać na ograniczoną powierzchnię obszarów 1, 2 i 3 przez krótki okres czasu (5-10 minut).

Nadciśnieniu i niedociśnieniu mogą towarzyszyć syndromy osteochondrozy odcinka szyjnego kręgosłupa.

Jeśli w okolicach karku, głowy czy szyi znajdują się odcinki lub punkty silnego bólu, to należy na nie oddziaływać aplikatorem przez 20-30 minut lub umieszczać na nich maleńkie aplikatory na 30-60 minut.

Rys. 6

W celu rehabilitowania chorych po wylewach aplikatory stosuje się na wszystkie odcinki kręgosłupa, na kończyny, okolice głowy i szyi. Seans należy zaczynać od strony zdrowej, a kończyć procedury na stopach (w pozycji siedząc lub stojąc). Należy prowadzić leczenie z uwzględnieniem ciśnienia tętniczego pacjenta.

Dodatkowe rekomendacje

W przypadku choroby nadciśnieniowej można rozpoczynać oddziaływanie wałkiem od stóp i mięśni łydek przez 2-5 minut lub aplikatorami przez 7-10 minut. Następnie przez 10-15 minut wałkiem lub 20-30 minut aplikatorem płaskim oddziaływać po obszary podstawowe 2, 3, 4, przechodząc stopniowo do obszarów 0, 1, 5, 6, 7, 13, 14.

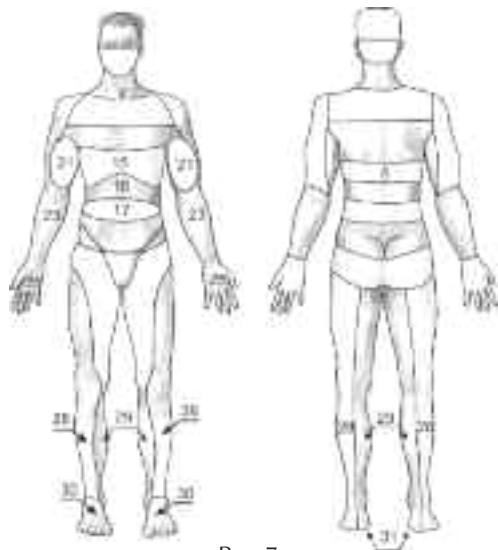
Jeśli przy nadciśnieniu oddziaływanie na górny odcinek kręgosłupa nie jest skuteczne, to należy przez 7-10 minut oddziaływać na okolicę krzyżową kręgosłupa i okolice nadnerczy, a zakończyć seans 3-5 minutową aplikacją na stopy. W celu wzmocnienia odpływu krwi z głowy i obniżenie ciśnienia tętniczego należy zakończyć seans aplikacjami na mięśnie łydek i stopy (wałek 2-5 minut, aplikator płaski 5-10 minut). W przypadku niedociśnienia oddziaływamy na te same obszary, w takiej samej kolejności, ale krócej (3-5 minut) aż do pojawienia się rzeźkości, zwiększenia ogólnego napięcia i ciśnienia tętniczego. Skuteczność leczenia nadciśnienia i niedociśnienia zwiększa uregulowanie oddechu w kierunku jego wstrzymywania i spowalniania zgodnie z metodą K. Butejko, asany i pranajamy z systemu jogi i in. Przy wysokim ciśnieniu (hipertonia) aplikator wieloigłowy zaleca się stosować równoległe z leczeniem medykamentami i kontrolowaniem ciśnienia tętniczego.

Schorzenia przewodu pokarmowego, żołądka, wątroby, pęcherzyka żółciowego, neurologiczne syndromy osteochondrozy dolnego piersiowego odcinka kręgosłupa (a także zapalenia mięśni i korzeni nerwów rdzeniowych w tym odcinku), otyłość (rys. 7).

Obszary aplikacji: podstawowy 5; dodatkowe 6, 15, 16. 17; wspomagające 21, 23, (25), (28), 29, 30, 31 (26 przy otyłości).

Ogólne rekomendacje

W przypadku patologii dróg żółciowych, przełyku, żołądka, którym towarzyszą: obniżenie apetytu, zmniejszenie ilości spożywanych posiłków, dyskinezy i inne symptomy funkcjonalnej niewydolności układu pokarmowego, zaleca się oddziaływanie aplikatorem lub wałkiem na okolicę brzucha, pleców i miednicy po jedzeniu w celu zaktywizowania i stymulowania systemów fermentacyjnych i poprawienia przyswajalności pokarmów. Przy nadwadze oddziaływanie najczęściej przeprowadzamy przed jedzeniem (na „głodny” żołądek). Takie zastosowanie aplikatora obniża apetyt, zmniejsza ilość spożywanego pokarmu i włącza mechanizm spalania niepotrzebnych zapasów tłuszczu, przekształcając go w niezbędną organizmowi energię.

Rys. 7

W przypadku osteochondrozy dolnego piersiowego odcinka kręgosłupa, hepatytów czy zapalenia pęcherzyka żółciowego, wystarczy oddziaływać na obszary 5, 6, 15, 16, 17 (rys. 7), dodatkowo na zewnętrzną powierzchnię obszarów 26-28 (okolica stawu kolanowego i kostki ze strony zewnętrznej), a także na obszar 22 w górę po stronie łokciowej. W przypadku zaostrzenia choroby nie stosować aplikatora na obszary maksymalnego bólu, a tylko na przylegające miejsca, np. powyżej lub poniżej.

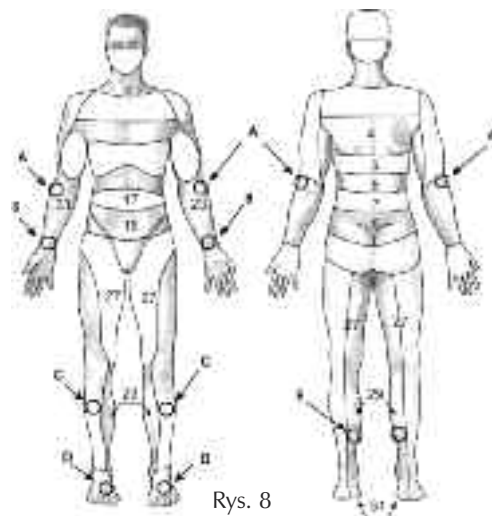
Dodatkowe rekomendacje

Przy chronicznych zapaleniach wątroby i woreczka żółciowego czy też przy dyskinezie pęcherza można stosować aplikator jako „grzałkę” na okolice prawego podżebrza, wykonując jednocześnie „sondowanie na ślepo”, używając oliwę z oliwek, sok z cytryny itp. Można stosować metodykę Małachowa.

Przy patologii wątroby, wydzielniczej niewydolności żołądka i trzustki należy oddziaływać krótko (5-7 minut), na miejsca bolące obszarów 15-16 (strefa nadbrzusza) i obszary 5-6 oddziaływać do czasu pojawienia się odczucia ciepła, rozluźnienia i zaniku bólu.

Punkty wspomagające: dolna część obszaru 23 z prawej strony (na rękach), dolna część obszaru 29 po lewej stronie i na odwrot.

Wrzodowa choroba żołądka i dwunastnicy, schorzenia jelita cienkiego, nerek, kolka nerkowa, otyłość (rys. 8).

Rys. 8

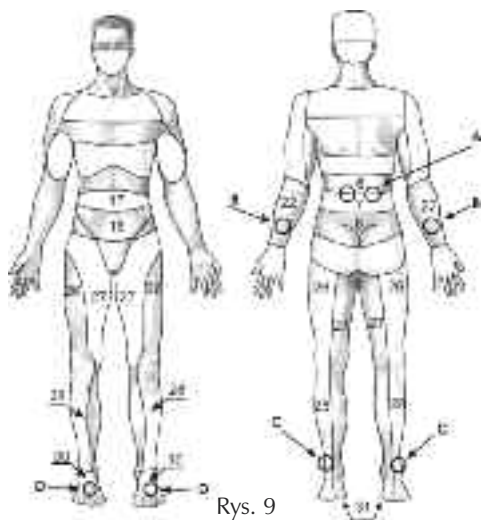
Obszary aplikacji: podstawowe 6, 7; dodatkowe 5, 8, 17, 18; wspomagające 23, 27, 29, 31.

Ogólne rekomendacje

Chorobie wrzodowej żołądka i dwunastnicy często towarzyszy nadmierne wydzielanie soku żołądkowego. Aplikatorem oddziałujemy 20-30 minut. Jeśli syndrom bólu jest wyraźny, to aplikator przykładamy na plecy, powyżej i poniżej projekcji bólu. Na obszary 17-18 można umocować maleńkie aplikatory lub pasy aplikacyjne na 30-40 minut. Można na te miejsca działać walcikiem przez 10-15 minut.

Główny warunek – przyjęcie do komfortowych odczuć, zniknięcie bólu. Jeśli ból trwa nadal, to należy zacząć oddziaływać na oddalone strefy: stopy, wewnętrzną powierzchnię strefy 29 (kostki) i strefy 23-25 (ręki właściwej). Niekiedy pomagają oddziaływaniena szyję, kark (strefy 1-2).

Neurologiczne symptomy osteochondrozy odcinka piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa (a także zapalenia mięśni i korzeni nerwów rdzeniowych), zapalenia i choroby zwyrodnieniowe stawów kończyn górnych, otyłość (rys. 9).

Rys. 9

Obszary aplikacji: podstawowe 6, 7; dodatkowe 8, 17, 18, 27; wspomagające 22, 26, 29, 30, 31.

Ogólne rekomendacje

W przypadku neurologicznych symptomów osteochondrozy kręgosłupa najczęściej przykładamy aplikatory na plecy, wzdłuż całego kręgosłupa. Przy dużej tolerancji na aplikatory, można je też rozmieścić na całej powierzchni szyi, pleców, lędźwi i miednicy. W przypadku bólu w odcinkach piersiowych i lędźwiowych kręgosłupa stosujemy aplikatory na te miejsca (obszary 6, 7), a dodatkowo dla wzmocnienia efektu – pod ręce, pod nogi i na odpowiednie odcinki klatki piersiowej, brzucha, przyciskając je woreczkami z piaskiem. Przy silnym bólu, np. w punkcie A z prawej strony zaleca się dodatkowe zastosowanie wałka, wcieranie kremów leczniczych i noszenie maleńkich aplikato-

rów, umocowanych np. w punkcie A z prawej strony, w punkcie B z lewej, w punkcie C z prawej, w punkcie D z lewej lub z prawej strony (rys. 9).

Dodatkowe rekomendacje

W przypadku neurologicznych symptomów osteochondrozy odcinka piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa najbardziej skuteczne jest leczenie kompleksowe. Do oddziaływania na wymienione odcinki i punkty, do zwykłego masażu i masażu aparatem „Faraon” zaleca się stosowanie odpowiednich kremów. Dodatkowo można oddziaływać na miejsca maksymalnego bólu wałkiem aplikacyjnym, a także przez dłuższy okres czasu nosić maleńkie aplikatory (lędźwie, wzdłuż nerwu kulszowego) – na obszarach 26-28, 7, 8. Możliwe jest krótkotrwałe oddziaływanie na symetryczne obszary zdrowej strony.

W przypadku braku przeciwwskazań należy łączyć aplikacje z seansami terapii manualnej u specjalisty, znającego tę metodę.

Przy zapaleniu stawów i chorobach zwyrodnieniowych stawów kończyn zaleca się przybandażowanie aplikatora na 10-15 minut do miejsc zapalnych, dodatkowo można wykorzystać obszary strony przeciwległej.

Chroniczne zapalenia korzeni nerwów rdzeniowych z przewlekłym zapaleniem proponuje się leczyć przez kilka miesięcy po 3 serie z przerwami na 1-2 tygodnie. Po aplikacji zaleca się stosowanie odpowiednich kremów. Terapia igłowa aplikatorami wieloigłowymi dobrze konweniuje praktycznie ze wszystkimi rodzajami leczenia fizjoterapeutycznego.

W przypadku drętwienia dobrze jest oddziaływać wałkiem na obszary 5-6 oraz na ręce, nogi i szyję.

Przy otyłości i cellulicie oddziałujemy na większe powierzchnie tułowia, brzucha i nóg. Aplikacje na obszary 5, 6, 7, 8 przez 15-20 minut, raczej przed jedzeniem i dodatkowo na obszary 15, 16, 17, 18. Kryterium zakończenia procedur jest pojawienie się odczuwania ciepła w żołądku. Następnie należy wypić wodę (filtrowaną) i zażyć odpowiednie lekarstwa.

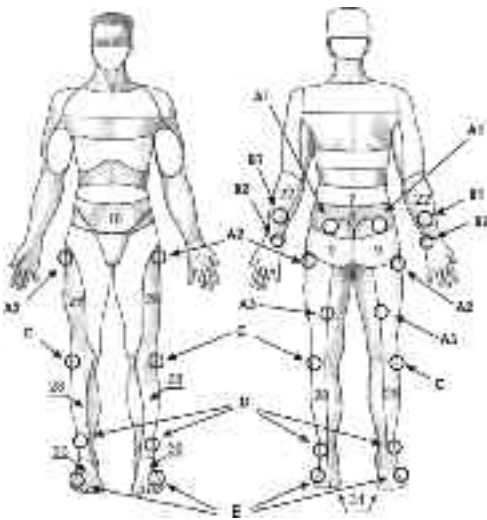
W celu wzmocnienia efektu uzasadnione jest stosowanie metodyk oddechowych, a mianowicie metody likwidacji głębokiego oddychania zgodnie z teorią Butejko. Metoda ta pozwala szybko nasycić organizm dwutlenkiem węgla i dzięki temu maksymalnie wzmocnić różne rodzaje przemiany materii, zaktywizować aparat genetyczny i enzymatyczny komórek i wydzielić największą ilość pożytecznej biologicznie energii.

W przypadku patologii narządów wewnętrznych (która towarzyszy otyłości) należy wykorzystywać aplikator na powierzchnię łydki, bioder – obszary 27-29, przedramion i ramion – obszary 21-23.

W celu pozbycia się nadmiernej ilości tkanki tłuszczowej na poszczególne miejsca należy dodatkowo oddziaływać wałkiem przez 3-5 minut na każdy z wymienionych obszarów aż do pojawienia się trwałego przekrwienia i odczucia przyjemnego ciepła.

Przy cellulicie po zastosowaniu wałka aplikacyjnego (5-7 minut) zaleca się wtrącenie w te miejsca specjalnego kremu i ponowne oddziaływanie wałkiem przez 2-3 minuty. Obowiązkowo należy stosować aplikatory lub wałki na obszary 5-6 po 2-3 razy dziennie.

Neurologiczne syndromy osteochondrozy lędźwiowo-krzyżowego odcinka kręgosłupa (a także zapalenia korzeni nerwów rdzeniowych i mięśni w tym odcinku) (rys. 10)

Rys. 10

Obszary aplikacji: podstawowe 7, 8; dodatkowe 9, 18; wspomagające 22, 26, 28, 30, 31.

Ogólne rekomendacje

W przypadku neurologicznych symptomów osteochondrozy lędźwiowo-krzyżowego odcinka kręgosłupa na prawidłowo ułożone aplikatory kładziemy się lędźwiami i rozkładamy aplikatory wzdłuż całego kręgosłupa. Jeśli dobrze tolerujemy aplikatory, to można je rozłożyć na całej powierzchni pleców, lędźwi i miednicy. Np., w przypadku silnego przewlekłego bólu z lewej strony w punkcie A1, A2 lub A3 (rys. 10) w pierwszych dniach nie zaleca się oddziaływania na te punkty, wskazane jest za to oddziaływanie na przeciwległe lub inne położone niżej obszary. Najpierw aplikujemy na A1, A2, A3 + C z prawej strony, a po 2-3 dniach oddziałujemy na wszystkie

strefy przez 20-40 minut za pomocą aplikatora i 10-15 minut za pomocą wałka.

W przerwach między seansami dobry efekt może przynieść noszenie przez 1-3 godzin małych aplikatorów w obszarach A1, A2, A3 z lewej strony, B1 z prawej strony, B1 z lewej strony, D z prawej strony, E z lewej strony (rys. 8).

Zapamiętajcie! Pozytywny efekt leczniczy osiąga się tylko w przypadku prawidłowego wykonywania zaleceń i indywidualnego doboru stref i metod oddziaływania.

W przypadku chronicznej osteochondrozy lędźwiowo-piersiowego oraz lędźwiowo-krzyżowego odcinka kręgosłupa i w celach profilaktycznych zaleca się noszenie małych aplikatorów i aplikatorów-pasów w miejscach największego bólu (lędźwie, nerw kulszowy) na obszarach 26-28, 7-8.

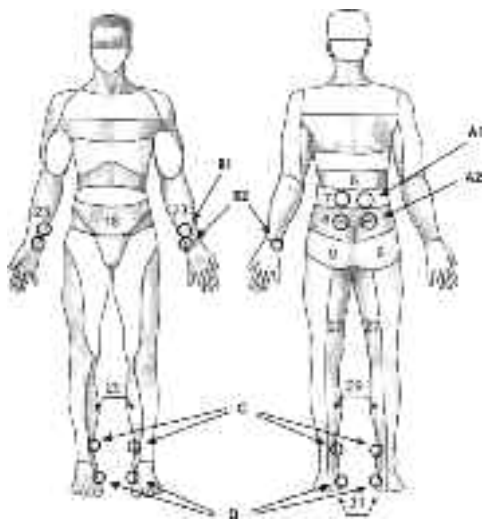
W przypadku zapalenia nerwu kulszowego należy krótko oddziaływać na strefę symetryczną przeciwległej nogi (obszary 26-28 z lewej strony), obszary odpowiadające im na dłoniach i stopach (metodyka terapii Su Jok).

Dodatkowe rekomendacje

Przy bólach na dole pleców, w krzyżu, w lędźwiach, kończynach dolnych, a także przy schorzeniach i zaburzeniach funkcji narządów wewnętrznych małej miednicy aplikatory stosuje się na odcinek lędźwiowy i krzyżowo-pośladkowy – obszary 7, 8, 9 (rys. 8) przez 15-30 minut. Można wzmocnić efekt po położeniu aplikatora pod łydki. Najlepiej zakończyć seans aplikacją na stopy (5-10 minut).

Przy zapaleniach korzeni nerwów rdzeniowych sukces leczenia zależy od podejścia (powinno być ono indywidualne i kompleksowe) i wyboru punktów oraz metody oddziaływania.

Kamica moczowa, kolka nerkowa, kolki, zaparcia, podtrzymanie ciąży (łagodne oddziaływanie) (rys. 11)

Rys. 11

Obszary aplikacji: podstawowe 6, 7, 8; dodatkowe 9, 18; wspomagające 23, 27, 29, 31.

Ogólne rekomendacje

W przypadku kamicy moczowej, kolki nerkowej, kolkach i zaparciach zaleca się obowiązkowe łączenie stosowania aplikatorów na plecy, na podstawowe obszary 6, 7, 8 (rys. 11) z jednoczesnym oddziaływaniem za pomocą małego aplikatora lub wálka na powierzchnię brzucha i obszarów 18, 17, 16. Przy kolkach, dysfunkcji jelit i zaparciach należy zaczynać oddziaływanie od tych miejsc, które w najkrótszym czasie pomagają osiągnąć efekt leczniczy (16, 17, 18), czyli usunąć syndrom bólu, wzdęcia i napięcie jelit, znormalizować perystaltykę jelit i stolec.

Dodatkowe rekomendacje

Przy kamicy moczowej czy kolce nerkowej na aplikator można położyć gorący kompres, na strefy 6-7, oddziałując jednocześnie wálkiem

w miarę promieniowania bólu na przednią powierzchnię brzucha aż do ustąpienia bólu. Dodatkowo należy oddziaływać na wewnętrzne powierzchnie łydek i ud.

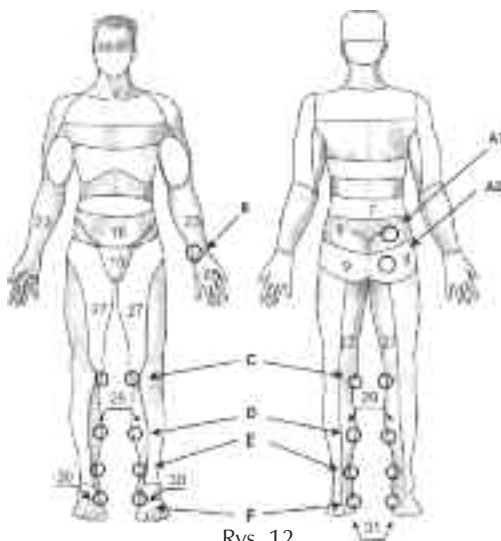
Po operacjach w celu przyspieszenia gojenia i przywrócenia funkcji jelit zaleca się stosowanie aplikatorów powyżej i poniżej miejsca operacji (można przycisnąć woreczkami z piaskiem), dokonując wcześniej lub jednocześnie aplikacji na odpowiedni obszar na plecach, lędźwiach lub krzyżu. W przypadku braku przeciwwskazań, w celu jeszcze skuteczniejszego „uruchomienia” jelit można położyć na aplikatorze całym brzuchem lub odpowiednią jego częścią przez 15-20 minut (tak postępuje się przy zaparciach, dyskinizie i atonii jelit).

We wszystkich wymienionych przypadkach można zastosować małe aplikatory na wewnętrzne powierzchnie łydek i ud (np. punkty A, B, C, D).

W celu podtrzymania ciąży, a także w celu poprawienia warunków rozwoju płodu rekomenduje się stosowanie aplikatorów z małym odstępem między igłami (3,5-4,9 mm). Odczucia przy takim zastosowaniu powinny być komfortowe. Aplikatory i wałki wykorzystywane są na odcinki przykręgosłupowe, przedramiona i łydki, a także dłonie i stopy. Oddziaływanie wałkiem powinno być miękkie i delikatne.

Przy wczesnych zatruciach ciąży (wymioty, mdłości) aplikatorem lub wałkiem oddziałujemy na górną część odcinków lędźwiowych (obszar 6), na obszar powyżej pępka (obszar 16), dolną część klatki piersiowej (obszar 15) przez 10-20 minut, a na dłonie i stopy przez 3-5 minut.

W celu usunięcia syndromu bólu w odcinku lędźwiowo-krzyżowym kręgosłupa u kobiet ciężarnych zaleca się oddziaływanie na obszary 7, 8, 9. Działanie powinno być miękkie, ostrożne, aplikator z małymi odstępami między igłami lub zwykły, położony na cienką pieluszkę, czas stosowania 10-15 minut. Rekomenduje się lekkie łaskoczące oddziaływanie na brzuch za pomocą wałka, które usuwa ból i skurcze mięśni brzucha i macicy.

Rys. 12

Schorzenia narządów małej miednicy, zapalenie macicy i przydatków, zapalenie pęcherza moczowego, zapalenie cewki moczowej, zapalenie gruczołu krokowego, zapalenie esicy, hemoroidy, pęknięcia odbytu, impotencja, oziębłość płciowa, nocne nietrzymanie moczu (rys. 12).

Obszary aplikacji: podstawowe 8, 9; dodatkowe 7, 18, 19; wspomagające 27, 29, 30, 31 (23, 25).

Ogólne rekomendacje

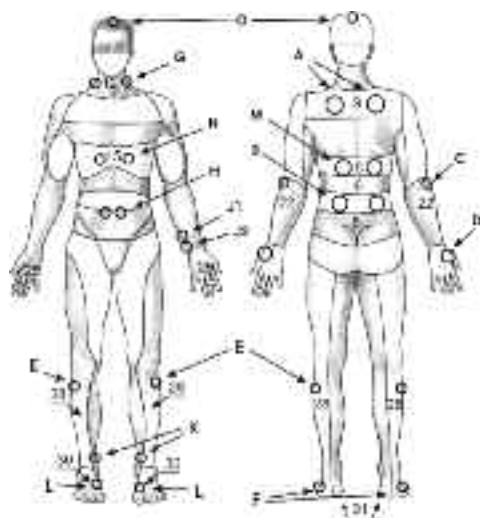
Skuteczne jest łączenie aplikatorów statycznych z wałkami lub małymi aplikatorami w okolicy dolnych odcinków brzucha, a także w przypadku dłuższego noszenia (od 1 do 3 godzin) w obszarach A, B, C, D, E, F w różnych połączeniach.

Do leczenia wymienionej patologii niezbędny jest komplet aplikatorów statycznych, wałka i małych aplikatorów.

Dodatkowe rekomendacje

W przypadku zaburzenia funkcji narządów małej miednicy w celu stymulowania oddawania moczu lub jego normalizacji oddziałuje się aplikatorami przez 10-20 minut na okolicę lędźwi i krzyżowo-pośladkowy odcinek kręgosłupa (obszary 7, 8. 9). Efekt wzmacniamy, stosując uprzednio lub jednocześnie aplikacje na obszar projekcji pęcherza moczowego przez 5-10 minut lub oddziaływanie wałkiem przez 3-5 minut. Taka sama metodyka może być zastosowana w przypadku zapalenia macicy, przydatków, pęcherza moczowego lub gruczołu krokowego, przy gruczolaku prostaty. W celu wzmocnienia efektu i poprawy funkcji wydzielających mocz narządów, a także przy zapaleniu gruczołu krokowego i gruczolaku prostaty należy dodatkowo oddziaływać małym aplikatorem na obszar krocza (między odbytnicą i moszną) przez 5-15 minut. W przyszłości aplikator ten powinien być stosowany tylko do tych części ciała. Przy leczeniu nocnego nietrzymania moczu u dzieci oddziałujemy przede wszystkim na dół brzucha, okolicę krzyżowo-pośladkową, wewnętrzną powierzchnię podudzia i uda. Oddziaływanie przy pomocy aplikatora 10-15 minut, wałka – 5-7 minut.

Alergia, świerzbączka, świąd skórny (rys. 13).

Rys. 13

Obszary aplikacji: podstawowe 3, 5; dodatkowe 6, 12, 15; wspomagające 22, 28, 30, 31.

Ogólne rekomendacje

W przypadku wymienionej wyżej patologii w obszarach A, B, C, D, E, F, G, H, L-M, O (rys. 13) możliwe jest długotrwałe stosowanie (1-2 godziny) 2-4 aplikatorów naprzemiennie, po kolei lub po przekątnej (jeden-dwa z lewej strony, jeden-dwa z prawej). Najlepiej jest łączyć punkty pleców, szyi i karku z punktami tylnych zewnętrznych powierzchni rąk i nóg. Następnego dnia wykorzystać punkty klatki piersiowej i brzucha z punktami przednich wewnętrznych powierzchni rąk i nóg. Zaleca się jednoczesne stosowanie odpowiednich leków.

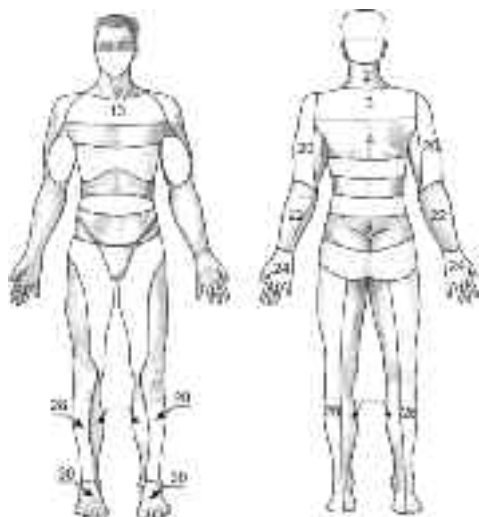
Dodatkowe rekomendacje

Przy leczeniu dowolnych schorzeń alergicznych należy obowiązkowo kontrolować oddychanie i dążyć do jego spłycenia, wykorzystując metodę K. Butejko, system joga i in. W celach profilaktycznych rekomendujemy bieg truchcikiem z korektą (spowolnieniem) oddychania. Np., w czasie biegu po 6 (8) krokach robimy wdech, po 6 (8) – wydech, po 6 (8) – wstrzymanie oddechu i tak 4 (6) cykli, zatem 100-250 metrów bardzo ciche powierzchowne nieintensywne oddychanie itd.

chowanie i dążyć do jego spłycenia, wykorzystując metodę K. Butejko, system joga i in. W celach profilaktycznych rekomendujemy bieg truchcikiem z korektą (spowolnieniem) oddychania. Np., w czasie biegu po 6 (8) krokach robimy wdech, po 6 (8) – wydech, po 6 (8) – wstrzymanie oddechu i tak 4 (6) cykli, zatem 100-250 metrów bardzo ciche powierzchowne nieintensywne oddychanie itd.

W czasie takiego biegu 2-3-krotnie wzrasta wydzielanie potu. Wraz z potem z organizmu wydalanane są substancje toksyczne, które powodują podrażnienie receptorów. Należy zauważyć, że szybkość biegu powinna wynieść nie więcej niż 70-80% możliwości fizycznych biegającego. Samopoczucie przy prawidłowym oddychaniu i optymalnej szybkości biegu powinno być komfortowe.

Urazy i złamania kończyn górnych (rys. 14)

Rys. 14

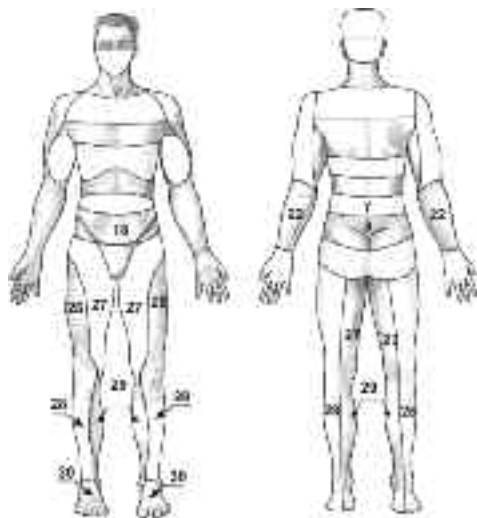
Po odnalezieniu za pomocą wałka do twarzy lub wałka uniwersalnego miejsc nadzwyczajnej wrażliwości należy umocować na nich maleńkie aplikatory na 1-2 godziny. Aplikatory ze zwiększoną ilością igieł miedzianych i cynkowych stymulują i przyspieszają procesy gojenia się ran i tworzenia kostniny.

Urazy i złamania kończyn dolnych (rys. 15)

Obszary aplikacji: podstawowe 7, 8; dodatkowy 18; wspomagające 26, 28, 30, (22, 27, 29).

Ogólne rekomendacje

W przypadku złamań oddziałujemy na wszystkie wolne powierzchnie rąk powyżej i poniżej miejsca złamania (za wyjątkiem opaski gipsowej). Możemy oddziaływać i aplikatorem i wałkiem. Czas oddziaływania po stronie złamania jest 2 razy dłuższy, niż na nodze zdrowej.

Rys. 15

Oddziaływanie przy pomocy aplikatorów statycznych przez 15-20 minut na obszar lędźwiowo-krzyżowy i na chorą nogę, symetrycznie – na zdrową nogę 5-7 minut. Przy urazach – ta sama metodyka.

Dodatkowe rekomendacje

Przy leczeniu urazów i złamań aplikator umieszczamy na odcinku kręgosłupa, odpowiadający odcinkowemu unerwieniu uszkodzonej kończyny przez 15-30 minut, a następnie powyżej lub poniżej miejsca złamania przez 15-30 minut.

Jeśli w miejscu urazu nie ma uszkodzonej tkanki skórnej, to i na nią możemy oddziaływać przez 15-20 minut aplikatorem lub 10-15 minut wałkiem. W celu zwiększenia efektu możemy aplikatorem lub wałkiem oddziaływać od czasu do czasu po 3-5 minut na miejsce na zdrowej kończynie, symetryczne do miejsca złamania na chorej kończynie.

Cukrzyca (rys. 16).

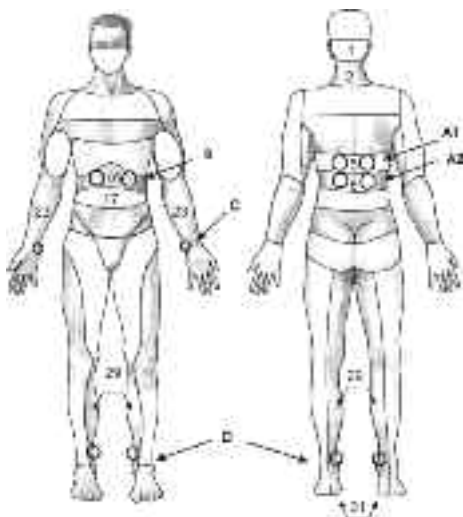
Obszary aplikacji: podstawowe 5, 6; dodatkowe 16, 17; wspomagające 1, 2, 23, 29, 31.

Ogólne rekomendacje

Oprócz wymienionych obszarów stosowania aplikatorów i wałków dość dobre efekty daje umocowanie na dłużej (30-60 minut) maleńkich aplikatorów w strefach A, B, C, D po kolei, naprzemiennie i co drugi dzień na stopy. Np., A1, A2 z prawej strony, B z prawej, C z prawej, D z lewej strony, a na następny dzień – na odwrót. Dodatkowo stosujemy zalecane leki.

Dodatkowe rekomendacje

W przypadku cukrzycy w lekkiej jej formie terapia wieloigłowa realnie stabilizuje poziom glukozy we krwi. W przypadku stosowania insuliny aplikacja może wspomagać leczenie. Możliwe jest nawet obniżenie dawek insuliny przy kontroli poziomu glukozy we krwi i po konsultacji z lekarzem.

Rys. 16

Działanie terapeutyczne aplikatorów u kobiet w ciąży i po porodzie. W celu podtrzymania ciąży, a także w celu poprawienia warunków jej przebiegu zaleca się stosowanie aplikatorów z małym odstępem między igłami (3,5-5,0 mm). Odczucia przy stosowaniu aplikatorów w tym okresie powinny być komfortowe. Aplikatory powinny być stosowane na strefy przykręgosłupowe (wzdłuż kręgosłupa z obu stron), na przedramiona i golenie, a także na dłonie i stopy. Oddziaływanie wałkiem powinno być delikatne, bez naciskania na skórę.

Toksykozy (zatrucia) u ciężarnych. W czasie ciąży obniża się próg wrażliwości i kobieta zaczyna reagować na różne bodźce, wzrasta wrażliwość na zapachy, dźwięki itd. W przypadku wczesnych zatruc ciążyowych (mdłości, wymioty) aplikatorami należy oddziaływać na dolną część odcinka piersiowego kręgosłupa, na górną część odcinka lędźwiowego, przez 10-20 minut. Można podkładać ciekłą pieluszkę, aby zapewnić większy komfort. Wałkiem należy oddziaływać na górną część brzucha (powyżej pępka), na przedramiona, dłonie, przez 15 minut. Oddziaływanie powinno być delikatne. Oddziaływanie na brzuch zgodnie z ruchem wskazówek zegara pomaga w uregulowaniu pracy jelit.

Ból pleców, opuchnięte nogi. Jedną z najbardziej zauważalnych zmian u kobiety w ciąży jest wzrost jej wagi. Pod koniec ciąży waga kobiety zwiększa się przykładowo o 10-12 kilogramów. W tym czasie kręgosłup odczuwa podwójne obciążenie. Wiele kobiet na różnych etapach ciąży uskarża się na bóle pleców. Może występować odczuwanie większego zmęczenia, ociężałości, bóle w nogach i opuchnięcia pod koniec dnia, uczucie zgagi. To z kolei może spowodować żylakowate rozszerzenie żył. W takich przypadkach przy pomocy wałków „Dużego” lub „Uniwersalnego” należy oddziaływać na plecy, ze szczególnym uwzględnieniem dolnej części odcinka piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa, a także na nogi. Czas oddziaływania rano – 5-7 minut, wieczorem – 10-15 minut. Można też podłożyć aplikator płaski pod dolną część odcinka piersiowego i na odcinek lędźwiowy kręgosłupa. Stosować 2 razy dziennie.

W przypadku syndromu bólowego w odcinku lędźwiowo-krzyżowym. w celu poprawy ukrwienia macicy i prawidłowego rozwoju płodu należy w sposób delikatny stosować aplikator o odstępach między igłami 4,9-5,8 mm na lędźwie i krzyż.

Profilaktyka i walka z rozstępami. Łatwiej zapobiegać pojawieniu się rozstępów, niż potem walczyć z nimi. Bardzo ważne jest kontrolowanie tempa przyrostu wagi. Zbyt szybkie przybieranie na wadze bez wątplenia prowadzi do pojawienia się rozstępów. Codziennie od pierwszych miesięcy ciąży należy oddziaływać na „problematyczne” miejsca wałkiem „Uniwersalnym” aż do pojawienia się lekkiego przekrwienia i odczucia przyjemnego ciepła.

Okres poporodowy. W celu zmniejszenia bólu w okresie kurczenia się macicy należy oddziaływać delikatnie na dół brzucha wałkiem „Dużym” lub „Uniwersalnym”. Czas oddziaływania – 10-15 minut. Zabiegi te pomogą również w przywróceniu sprężystości skóry.

Kolka jelitowa. W pierwszych trzech miesiącach życia u 70% dzieci odnotowuje się występowanie funkcjonalnej kolki jelitowej. W zdecydowanie większej ilości przypadków kolki te nie są patologią (schorzeniem), a tylko dostosowaniem się przewodu pokarmowego maluszka do nowych warunków. Wszyscy rodzice znają taki obrazek: w trakcie karmienia lub zaraz po nakarmieniu maluszek zaczyna podnosić nóżki w stronę brzuszka, niepokoi się, czerwieni i zaczyna krzyczeć. Sytuację taką możemy obserwować dość długo. To właśnie jest „kolka jelitowa”. W celu pozbycia się kolki można wykorzystać „Wałek do twarzy” lub aplikator „Malec”. Masaże należy wykonywać przez tkaninę bawełnianą. Wałkiem należy leciutko masować brzusek zgodnie z ruchem wskazówek zegara przez kilka minut, aż do wystąpienia lekkiego zaróżowienia skóry. Następnie należy położyć dziecko na brzusek i masować środkowy i dolny odcinek pleców. W ten sam sposób oddziałujemy aplikatorem „Malec”: po kolei (zgodnie z ruchem wskazówek zegara) przykładamy go do brzuszka wokół pępka. Ucisk aplikatora powinien być delikatny. Zabiegi należy wykonywać między karmieniami lub tuż przed karmieniem. Bardzo dobre rezultaty daje masowanie aplikatorami przed kąpielą. Należy pamiętać przede wszystkim o tym, że kolki kiedyś się skończą, ale przy prawidłowym stosowaniu się do zaleceń okres ten może być krótszy, mniej uciążliwy i nie będzie obniżał radości pierwszych miesięcy macierzyństwa!

Karmienie piersią. W celu podtrzymania i stymulowania laktacji zaleca się stosować duże aplikatory- maty kładąc się na nie na całym odcinkiem piersiowym kręgosłupa rano i wieczorem po 15-20 minut. Przed każdym karmieniem należy oddziaływać na obie piersi (za wyjątkiem sutków) „Wałkiem uniwersalnym” przez 3-5 minut.

Zapalenie gruczołu sutkowego. Przy zwłóknieniach i zapaleniu gruczołu sutkowego zalecane jest długotrwałe stosowanie aplikatora „Malec”. Można go stosować na zmoczoną w roztworze hipertonicznym gazę (dwie warstwy) lub cienką tkaninę bawełnianą. Na zmienione chorobowo miejsca należy naciskać z wyczuciem przez 10-15 minut, 3-4 razy dziennie, można nawet częściej, aż do ustąpienia oznak chorobowych.

W jaki sposób aplikatory dr Nikolaya Lyapko wykorzystuje się we wspomaganie leczenia dzieci z MPD? Doświadczenia w zakresie stosowania refleksoterapii, w tym powierzchniowej wieloigłowej terapii odruchowej, we wspomaganie leczenia dzieci z mózgowym porażeniem dziecięcym, potwierdzają, że rozpoczęcie leczenia we wczesnym dzieciństwie jeszcze przed pierwszym rokiem życia dziecka, daje najlepsze wyniki. To pozwala znacznie osłabić odruchy toniczne, które u zdrowych dzieci powinny zaniknąć do trzeciego miesiąca życia. Przy tym rozwój podstawowych odruchów przebiega szybciej. W przypadku małych dzieci do zabiegu zalecane jest używanie aplikatorów wieloigłowych wałków „Uniwersalnego” lub „Do twarzy”, mają one mały rozstaw igieł – 3,5 mm i tym samym są komfortowe w odczuciach nawet u dzieci z dużą wrażliwością skóry, a równocześnie mają wystarczającą powierzchnię roboczą, żeby bez dużego wysiłku wykonywać zabiegi. Wykonując masaże wałeczkiem wieloigłowym na poszczególne partie ciała, osoba masująca ma całkowitą kon-

trolę nad siłą docisku wałeczka do ciała dziecka i może ją regulować obserwując zachowanie dziecka. Pierwsze zabiegi należy wykonywać z minimalnym dociskiem (najlepiej samym ciężarem wałka). Przy kolejnych zabiegach powolutku można zwiększać nacisk, ale nie robić tego na siłę, ponieważ dzieci reagują na aplikatory w różny sposób – albo od razu je akceptują, albo podchodzą do nich podejrzliwie. Natomiast zainteresowane są wszystkie. Małe dzieci w wieku od roku do dwóch lat nie są w stanie powiedzieć, co czują w trakcie zabiegu. Płaczą rzadko, i zazwyczaj wtedy tylko, gdy poczują lekki dyskomfort pierwszym zetknięciem z aplikatorem i następnie szybko się przyzwyczajają i dają się je uspokoić. Trzy- lub czteroletnie dziecko może na początku wykazywać odruch strachu na widok urządzenia z metalowymi wypustkami. Wtedy warto używać taktyki „dywersyjnej” w formie zabawy.

Każde dziecko po kilku zabiegach przyzwyczajają się do masażu wałkiem. Masaż wałkiem nie powoduje żadnego bólu, a bardziej może wywoływać uczucie łaskotania, mrowienia. Ze starszymi dziećmi natomiast należy spróbować tworzenie świadomego podejścia do zabiegu jako metody, która poprawi ich stan fizyczny i samopoczucie. U starszych dzieci do zabiegów można zastosować też aplikatory płaskie – maty.

Jakie efekty przynosi terapia metodą dr Nikolaya Lyapko? Zabiegi wykonywane przy pomocy aplikatorów wieloigłowych regulują napięcie mięśni, poprawiają również krążenie krwi i innerwację masowanych stref oraz związanych z nimi narządów wewnętrznych. Działają przeciwbólowo bez żadnych skutków ubocznych. W przypadku występowania spastyczności – napięte mięśnie należy masować wałkiem przez 10-15 minut. W tym przypadku następuje osłabienie (rozluźnienie) napięcia mięśni. Mięśnie rozluźnione masujemy krócej: 3-7 min. w celu stonowania napięcia mięśni. Takie zabiegi regulują napięcie mięśniowe. Masaż wałkiem należy wykonywać też na całe plecy włącznie z kręgosłupem na całej długości, na ręce i nogi włącznie ze stawami oraz później na całej powierzchni rąk oraz nóg, włączając w to dłonie i stopy. Cykl leczenia powinien trwać ok. 14 dni. Później 1-2 tygodniowa przerwa. Po przerwie cykl powtarzamy 2-3 razy, z uwzględnieniem 1-2 tygodniowych przerw. Zabiegi należy wykonywać regularnie raz/dwa razy dziennie o ustalonej stałej porze. Stosując terapię metodą dr Lyapko u dzieci poprawia się sen i apetyt. Rodzicom lub opiekunom, którzy bezpośrednio opiekują się dziećmi z mózgowym porażeniem dziecięcym zaleca się, aby prowadziły dziennik obserwacji i systematycznie zapisywały do niego informacje po każdym takim zabiegu. Obserwowały na ile zmienia się charakter snu po każdym zabiegu – czy dziecko jest spokojne czy pobudzone. Na ile szybko zasypia, jak często się budzi, czy w trakcie snu jest niespokojne lub czy krzyczy przez sen. Nie mniej ważnym kryterium jest apetyt. On może się zmieniać. Dziecko może zrezygnować z ulubionych potraw lub niechętnie je jeść. Należy również obserwować zmiany apetytu i zapisywać je w dzienniku obserwacji. Reakcje emocjonalne dziecka również mogą ulec zmianie. Oddziaływanie na niektóre punkty akupunkturowe prowadzi do zwiększenia drażliwości, dziecko może bez przyczyny marudzić. Obserwacje zapisywane w dzienniku posłużą do oceny skuteczności leczenia.

Z jakimi rodzajami terapii współgra terapia dr Lyapko? Dzieci cierpiące na dziecięce porażenie mózgowe zwykle poddawane są leczeniu kompleksowemu, które oprócz refleksoterapii, łączy w sobie masaż, zajęcia na basenie, fizykoterapię, hydromasaż, ćwiczenia fizyczne, leczenie farmakologiczne, itp. Wszystkie zabiegi wodne, zmniejszają na przykład skuteczność powierzchniowej terapii wieloigłowej. Dzieje się tak, ponieważ przy zmoczeniu skóry dochodzi do wyrównania różnicy potencjałów elektrycznych w punktach biologicznie aktywnych i poza nimi. Nie zaleca się więc kąpać dziecka tuż przed zabiegiem refleksoterapii z wykorzystaniem aplikatorów wieloigłowych i tuż po niej. Masaż i gimnastyka lecznicza natomiast są 2-3 krotnie bardziej efektywne przy wspomaganiu ich powierzchniową terapią wieloigłową, szczególnie kiedy jest stosowana tuż przed w/w rodzajami terapii.

Jak ocenić efektywność leczenia? Czasami pierwsze pięć zabiegów metodą dr Nikolaya Lyapko pozwalają zaobserwować pozytywne postępy w stanie dziecka. Jest to tym bardziej zauważalne im mniejsze jest dziecko. Dziecko zaczyna próbować podnosić się i trzymać główkę, bardziej pewnie i aktywniej chwyta za zabawki; pojawiają się próby odwrócenia się na brzuszek i odwrotnie na plecki itd. Ale te zmiany stają się bardzo zauważalne, odczuwalne po dwóch, a czasami trzech 2 tygodniowych cyklach zabiegów powierzchniowej terapii wieloigłowej. Refleksoterapia wykazuje znaczący wpływ nie tylko na sferę aparatu ruchowego, ale i na emocjonalny rozwój dziecka. Po efektywnie przeprowadzonym leczeniu takie dzieci odczuwają w mniejszym stopniu strach, aktywnie reagują na wszystko co nowe z większym zainteresowaniem – na otaczające je przedmioty, zabawki, jaskrawe obrazki. Im wcześniej dziecko zacznie przejawiać aktywność głosową, nie bacząc na określone trudności w wymawianiu niektórych dźwięków, tym większe prawdopodobieństwo w tym, że w przyszłości u niego nie będzie dużych trudności w komunikowaniu się. Niewątpliwie, efektywność powierzchniowej terapii wieloigłowej przy MPD w niemałym stopniu zależy od tego na ile mocno jest uszkodzony centralny układ nerwowy. No i oczywiście w przypadkach mocnego porażenia, leczenie też nie jest beznadziejne – po prostu na leczenie potrzeba więcej czasu, cierpliwości i sił. Istnieją nieliczne przypadki wśród dzieci z MPD, kiedy refleksoterapia nie wykazuje leczniczego wpływu. Uważa się, że jest to związane z szczególnym metabolizmem. Poddawanie takich pacjentów tego typu terapii wieloigłowej nie ma sensu.

Podsumowanie. Powierzchniowa terapia wieloigłowa metodą dr Nikolaya Lyapko – to bardzo efektywny sposób wpływu na określone punkty biologicznie aktywne na powierzchni skóry, posiadające wpływ na różne wewnętrzne narządy i układy organizmu. Stosowanie tej metody leczenia przy mózgowym porażeniu dziecięcym znacznie poprawia stan dziecka i pomaga uniknąć powstawania wzorców zaburzeń ruchu w postaci atetozy i zaburzeń hiperkinetycznych. W związku z dużą podatnością ośrodkowego układu nerwowego u małych dzieci, leczenie powinno być rozpoczęte u nich w jak najmłodszy wieku (przed 1 rokiem życia).

Aplikator „Rumianek M”

Aplikator „Rumianek M” przeznaczony jest do kompleksowej terapii i profilaktyki różnych chorób i stanów patologicznych. Jest aplikatorem uniwersalnym, można go wykorzystywać zarówno w wariancie statycznym, jak też dynamicznym.

Jego największymi zaletami są: niezwykle kształt, duża powierzchnia oddziaływania, posiadanie ruchomych „płatków” i pasków mocujących. Może być stosowany na plecy, barki, klatkę piersiową, odcinek lędźwiowo-krzyżowy, brzuch, duże stawy. Po przymocowaniu aplikatora bandażem elastycznym na różne części ciała pacjent ma możliwość aktywnie się poruszać w czasie seansu.

Czas trwania seansu wynosi:

- dla przerywania ostrego bólu, zwiększenia ciśnienia tętniczego (przy hipotonii), poprawy napięcia mięśniowego i zdolności do pracy – 7-10 minut;
- dla przerywania długotrwałego chronicznego bólu, rozluźnienia, obniżenia ciśnienia tętniczego przy chorobie nadciśnieniowej, osiągnięcia efektu nasennego – 15-30 minut.

Przy wyborze odruchowych stref oddziaływania należy kierować się podanymi wyżej schematami.

Przy wykorzystywaniu aplikatora „Rumianek M” na owłosioną skórę głowy (np. w celu usunięcia bólu głowy) należy obowiązkowo kontrolować ciśnienie tętnicze przed i po procedurze.

U pacjentów z podwyższonym ciśnieniem tętniczym czas oddziaływania wynosi 15-30 minut; u hipotoników nie powinien przekraczać 7-10 minut.

Aplikator-pas

Powrót do zdrowia w ruchu – podwójny efekt!

Aplikator-pas „Podróżnik”

Aplikator-pas „Malec”

Jesteście bardzo zajęci i nie macie czasu na stosowanie aplikatora? Nie możecie się oderwać od ulubionego programu telewizyjnego lub od komputera? Chcecie stosować aplikator, ale nie macie czasu leżeć na nim? Aplikator-pas rozwiąże te problemy.

Teraz procedura powierzchniowej terapii igłowej stała się jeszcze prostsza, wygodna dla pacjentów i szeroko dostępna. Dzięki niezawodnym zamocowaniom aplikator-pas umieszcza się bezpośrednio na bolącym obszarze, na miejscu promieniowania bólu lub na miejscu projekcji chorego narządu wewnętrzne czy też w strefie rozmieszczenia punktów aktywnych biologicznie i południków. Z uwzględnieniem zaproponowanych wyżej schematów można oddziaływać na obszary podstawowe, dodatkowe i uzupełniające po kolei, naprzemiennie lub wybiórczo.

Umocowania zapewniają równomierne przyleganie aplikatora do powierzchni ciała i umożliwiają poruszanie się, wykonywanie rozpoczętej pracy i jednocześnie wykonywanie zabiegu. Aplikator można umocować samodzielnie bez pomocy osób trzecich w sposób prosty i szybki na dowolnych odcinkach tułowia, kończyn, stawów. W tym celu przewidziane zostało regulowanie długości paska.

Czas trwania seansu terapeutycznego zależy od tego, jaki rodzaj oddziaływania jest konieczny:

- efekt krzepiący (tonizujący) – od 7 do 10 minut;
- efekt uspokajający – od 20 minut do 2 godzin;
- zlikwidowanie ostrego bólu – od 10 do 15 minut;
- pomoc w schorzeniach chronicznych – od 30 minut do 2 godzin.

Aplikator-pas „Zdrowie”

Aplikatory-pasy „Zdrowie” – to elastyczne gumowe długie taśmy o różnych długościach i szerokościach. Każda taśma składa się z części roboczej (z igłami) i części mocującej na ciele. Aplikator „Zdrowie” może być stosowany zarówno pod nadzorem lekarza jak i samodzielnie w domu. Duży zasięg taśmy daje niepowtarzalny efekt leczniczy. Pobudzone są prawie wszystkie punkty akupunkturalne leczonego obszaru ciała. Po zastosowaniu aplikatora pojawia się uczucie lekkości, ciepła i rozluźnienia oraz pełnego przywrócenia sił i energii ciała.

Cechy charakterystyczne

Duża powierzchnia oddziaływania, aktywny udział w procesie zdrowienia praktycznie wszystkich punktów akupunkturalnych bólowego miejsca, możliwość regulowania intensywności przylegania do ciała i wykonywania ruchów w czasie seansu bez uszkodzenia powłok skórnych.

Aplikator-pas „Zdrowie” efektywnie usuwa ból, normalizuje krwioobieg w przypadku chorób naczyń kończyn (żylaki, zapalenie błony wewnętrznej tętnic, schorzenia naczyń), poprawia mikrocyrkulację i trofikę, usuwa zastój chłonki, aktywnie walczy z cellulitem i otyłością.

Podczas przemieszczania się elementów igłowych (podobnie jak paciorków w liczydło) możliwe jest kilka wariantów oddziaływania na organizm człowieka (pod względem siły i intensywności):

1. Zharmonizowane oddziaływanie odbywa się drogą równomiernego „zabandażowania” kończyn lub określonych części tułowia.
2. Skoncentrowane oddziaływanie polega na przysunięciu maksymalnej ilości igiełkowatych elementów wstęgi jak najbliżej do siebie w celu oddziaływania na określone miejsca.
3. Rozproszone oddziaływanie odbywa się za pomocą oddalania się igiełkowatych elementów od siebie i umocowaniu ich na problematycznych miejscach lub w okolicy aktywnych biologicznie punktów z zachowaniem odpowiednich odstępów na taśmie.
4. Oddziaływanie wybiórcze ma miejsce w postaci skupienia igiełkowatych elementów w danym miejscu, a rozproszenia po pozostałych częściach ciała.

Strefy oddziaływania można zmieniać w razie konieczności nie zdejmując aplikatora. Czas oddziaływania zależy od stadium procesu patologicznego:

- w przypadku ostrych form zachorowań – 10-15 minut, 1-2 razy w ciągu dnia;
- w przypadku chronicznych form zachorowań – od 20 do 50 minut, 1-3 razy w ciągu dnia.

Masażer „Faraon”

*Jeśli człowiek sam dba o swe zdrowie,
to trudno jest znaleźć lekarza, który wiedziałby
więcej od was na temat waszego zdrowia.*

Sokrates

Starożytni lekarze uważali, że masaż może postawić na nogi beznadziejnie chorego. We wszystkich epokach pomagał on zachować siłę ducha i zwinność ciała. W starożytności aparaty do masażu wykonywano ze srebra, złota i cennych gatunków drewna. Podarek taki świadczył o szczególnych możliwościach finansowych i był dostępny tylko dla wybranych.

«Ruch – to życie», mówiono zawsze. I tak rzeczywiście jest. Zdrowie układu ruchowego – to podstawa ogólnego zdrowia człowieka. Korzyść z dobrego masażu polega na tym, że pomaga on przywrócić do zdrowia krwioobieg i krążenie limfy w skórze i mięśniach, a wraz z tym również w systemie kostnym, wpływa na poprawę procesu samoregulacji całego organizmu. Masaż pobudza te siły, które pomogły przetrwać człowiekowi w trudnych warunkach na przestrzeni epok.

W obecnych czasach trudno wyobrazić sobie idealny zdrowy sposób życia. Ludzie muszą się w czymś specjalizować, co prowadzi do braku zainteresowania niektórymi systemami organizmu, a przez to przestają one pełnić swoją rolę w zapewnieniu człowiekowi bezpieczeństwa życiowego. A jeśli nie biorą udziału w ogólnym procesie któregośkolwiek z ośrodków danego systemu, to każdy system samoregulujący wcześniej czy później musi się popsuć.

Wiadomo, że wiele chorób powstaje w wyniku zaburzenia ruchu energii po kanałach energetycznych lub południkach. W pewnych miejscach jest nadmiar energii, a w innych – niedobór. W tych miejscach, w których skupiła się zbędna energia, ma miejsce nadmierne napięcie mięśniowe i zaburzone są funkcje innych systemów organizmu, w wyniku czego uciskane są wierzchnie receptory pni nerwowych. Powoduje to degenerację systemu nerwowo-mięśniowego. Wymienione miejsce przechodzi w miejsce z niedoborem energii. Ta część ciała ludzkiego nie jest zdolna do usuwania szkodliwych substancji i zanieczyszczeń z organizmu, co powoduje powstawanie obrzęków czy nawet łagodnych nowotworów, które nierzadko przekształcają się w złośliwe. Jeśli zbyt duża energia gromadzi się w gruczołach dokrewnych, to w organizmie zaburzona zostaje równowaga hormonalna.

Zmieniona energetyka może wywoływać powstawanie guzków na tarczycy.

Do odbudowy harmonii systemu potrzebny jest masaż.

Istota masażu polega na tym, aby zastępną energię wprowadzić w ruch, odbudować związek z pozostałymi, funkcjonującymi normalnie systemami, uregulować równowagę energetyczną i utwalić w głównym ośrodku nerwowym informację o tym, że znowu mogą one harmonicznie pracować w normalnym zdrowym rytmie.

Wszystkie te problemy szybko, niezawodnie i efektywnie rozwiązuje Wasz „lekarz domowy” – masażer „Faraon”!

U podstaw budowy masażera „Faraon” leży idea trójgraniastej piramidy, która, będąc praobrazem piramidy czterograniastej, otrzymała w spadku jej właściwości lecznicze. Piramida trójgraniasta jest

symbolem harmonii, ponieważ jej krawędzie i boki rozmieszczone są pod równymi kątami w stosunku do siebie.

Przygotowany z czystego ekologicznie trwałego polimeru, który nie elektryzuje się podczas pocierania, aparat do masażu pozwala zachować w czasie procedury masowania sprzyjającą strukturę pola, co jest szczególnie ważne przy masażu głowy.

Masażer „Faraon” – to dobrana eksperymentalnie figura geometryczna, proporcje której praktycznie odpowiadają zasadzie „złotej proporcji”. Kształtem przypomina molekułę gazu metanu, który jest podstawą wszechświata. Dodatkowe wypustki na powierzchniach masujących aparatu (guzelki różnych kształtów, w formie półkul i stożków z zaokrąglonym wierzchołkiem) przekształcają każdą kulkę w regularnie zbudowaną piramidę. Dzięki tym wypustkom wzrasta efektywność jakościowych zalet aparatu do masażu. Wypustki tworzą połączenie złożonych soczewek, które z kolei skupiają wiązki światło-energetyczne i kierują je na masowaną powierzchnię.

Wierzchołek aparatu wieńczy „korona”, co wzmacnia jego niepowtarzalność. Jej kształt w miniaturze kopiuje czworościan, jedno z ramion którego zwrócone jest w taki sposób, że wszystkie wypustki biegną w jednym kierunku.

W odróżnieniu od pozostałych masażerów, „Faraon” odznacza się znakomitymi właściwościami: przy pomocy czterech płaszczyzn o różnych promieniach krzywizny wypustek roboczych można wykonywać cztery rodzaje masażu ogólnego i miejscowego oraz pięć różnych form masażu punktowego.

Naprzemienne wykorzystywanie każdej ze stron aparatu do masażu daje różnorodne odczucia, co zapewnia uniwersalność jego stosowania. Jest mianowicie możliwość dobrania jego właściwości do każdego wieku, wagi ciała, granicy wrażliwości, konkretnego problemu zdrowotnego, czego nie można uzyskać przy stosowaniu innych aparatów do masażu.

Masażer „Faraon” w sposób pozytywny oddziałuje na stan energetyczny człowieka co pomyślnie wpływa na system immunologiczny, a to z kolei stabilizuje ogólny stan zdrowia człowieka.

W czasie masażu i po nim tkanki generują zdrowe drgania wysokiej częstotliwości, które naprawiają drgania negatywne i słabe uszkodzonych tkanek, zmuszając je do wibracji w zdrowym rytmie.

Metodyka stosowania

Masażer można stosować z różną intensywnością. W tym celu należy go ustawić tak, aby wybrane przez Was wypustki znajdowały się w rejonie powierzchni roboczej. Im bardziej ostre są wypustki, tym bardziej głęboki i intensywny masaż można wykonać.

Cztery rodzaje intensywności masażu:

- lekki masaż – to miękkie powierzchowne masowanie ruchem okrężnym kulkami o dużym promieniu (podstawa piramidy);
- bardziej zdecydowany masaż wykonywany jest dużymi półkulami, znajdującymi się na podstawowych kulkach; w tym przypadku ma miejsce oddziaływanie na powierzchniowe warstwy mięśni;
- masaż głęboki wykonywany jest stożkowatymi wypustkami z kulkowatymi wierzchołkami; oddziałuje się na całą głębokość mięśni;

– najbardziej efektywny, najbardziej intensywny masaż służy do głębokiego oddziaływania na mięśnie, ścięgna i masaż do okostnej najostrejszymi stożkowatymi wypustkami.

W przypadku masażu powierzchniowego ostrymi wypustkami stożkowatymi osiąga się efekt lekkiego, bardzo przyjemnego i łaskoczącego oddziaływania, przechodzącego w stan prawdziwej błogości.

Czas trwania masażu i jego intensywność określane są w zależności od oczekiwanego efektu. Długo, trwający do 15 minut i dłużej, masaż sprzyja całkowitemu rozluźnieniu mięśni, wywołuje efekt sedatywny (uspokajający).

Krótki masaż, 3-5-7 minut, ma działanie tonizujące (stymulujące).

W czasie seansu należy wykonywać ruchy okrężne zgodnie z ruchem wskazówek zegara lub ruchy wzdłuż – do góry i w dół. W celu poprawienia przemieszczania się masażera po ciele należy go wykonywać przez cienką tkaninę lub lekką odzież. Można też wykorzystać do masażu różne kremy i balsamy. Masażer „Faraon” sprzyja równomiernemu rozprowadzeniu ich po skórze i efektywnemu wchłanianiu kremów leczniczych, balsamów czy kremów antycellulitowych. Kompleksowe stosowanie kremu i masażera pozwala 3-krotnie, a nawet 5-krotnie zwiększyć efekt wchłaniania się kremu i zmniejsza jego zużycie.

Za pomocą masażera „Faraon” można wykonywać masaż ogólny, miejscowy i punktowy.

Masaż ogólny w sposób pozytywny wpływa na cały organizm, doprowadza do harmonii wszystkie jego systemy. Do stymulowania organizmu zaleca się wykonywanie masażu głębokiego i najbardziej intensywnego (3 i 4 stopień intensywności) w ciągu 5-7 minut. A dla zrelaksowania się – 1 i 2 stopień intensywności w ciągu 15 minut.

Masaż miejscowy pozytywnie oddziałuje na określone systemy organizmu, normalizuje pracę narządów wewnętrznych w zależności od odruchowo-odcinkowych związków części ciała, które są masowane.

Masaż punktowy jest jedną z metod refleksoterapii. Oddziałuje on na punkty aktywne biologicznie, ma działanie terapeutyczne i profilaktyczne.

Masowanie jedną kulką lub dowolną z jej wypustek wykorzystywane jest podczas masażu poszczególnych grup mięśni (mięśnie międzyżebrowe, mięśnie dłoni i stopy).

Za pomocą promieni „korony” można wykonywać bardziej dokładny masaż stref odpowiadających danemu narządowi wewnętrznemu na dłoniach i stopach (terapia „Su Jok”).

Jednoczesne masowanie dwoma kulkami stosuje się przy masażu mięśni długich i grup mięśniowych łydek, bioder, barków i mięśniowych grup przykregostopowych.

Można wykonywać masaż antycellulitowy, masując masażerem w górę od kolana do biodra i w innych zmienionych chorobowo okolicach. Najbardziej odpowiedni jest 3 i 4 stopień intensywności. Ten rodzaj masażu likwiduje cellulit, aktywizuje krążenie krwi, wzmacnia zdolność życiową komórek skóry i mięśni oraz sprzyja ich odnawianiu się. W rezultacie powstają warunki dla aktywizacji procesów przemiany materii i rozszczepiania tłuszczu. Przed zabiegiem antycellulitowym można nagrać ciało (wanna, prysznic lub łaźnia).

Masażer „Faraon” jest uniwersalnym regulatorem wagi ciała. Chcąc stracić na wadze, należy masować okolice brzucha, pleców, łędźwi, bioder na 20-40 minut przed jedzeniem trzecim lub czwartym rodzajem wypustek. Niektórzy użytkownicy po takim masażu z przyjemnością odmawiają

spożycia pokarmu. A w celu przybrania na wadze zaleca się stosować masaż pierwszym i drugim rodzajem wypustek przez 5-15 minut po jedzeniu.

Ręczny masażer „Faraon” zalecany jest do stosowania w warunkach domowych, a także w salonach masażu i terapii manualnej, w ośrodkach rehabilitacyjnych, gabinetach gimnastyki leczniczej, w instytucjach leczniczych i sanatoryjno-zdrowotnych.

Profesjonalnemu masażysty przy pomocy masażera „Faraon” udaje się dodać do swojego arsenału metod nie tylko oryginalny i przyjemny dla pacjentów rodzaj masażu, ale też 2-3-krotnie zwiększyć (dzięki ergonomiczności aparatu) swą wydajność w pracy.

Środki ostrożności

Przed masażem należy sprawdzić, czy kulki aparatu nie zostały uszkodzone. W przypadku uszkodzeń mechanicznych należy podszlifować uszkodzone miejsca pilnikiem igiełkowym lub papierem ściernym.

Nie zaleca się wykonywania masażu w przypadku ropni (owrzodzeń) i innych uszkodzeń powłok skórnych, a także w okolicach powiększonych węzłów chłonnych oraz w przypadku zachorowań, którym towarzyszy wysoka temperatura.

Masażer „Faraon” należy przechowywać w opakowaniu, ponieważ jest ono wykonane w formie piramidy. Piramida w strefie swej działalności poprawia strukturę przestrzeni, przybliżając ją do stanu harmonii. Umieszczony w piramidzie masażer oczyszcza się z negatywnych pól informacyjnych i otrzymuje pozytywne naładowanie trzech najsilniejszych struktur pola – „π”, „ω” i „μ”.

Równoczesne stosowanie aplikatorów płaskich, wałków i masażera „Faraon” zwiększa ich efektywność leczniczą. Oprócz tego, masaż po zastosowaniu aplikatorów pozwala poprawić dyfuzję pożytecznych metali z powłok skórnych poprzez krew po całym organizmie.

Komfortowy i praktyczny, a przede wszystkim dostępny masażer „Faraon” pozwoli Wam pozbyć się wielu problemów, stanie się Waszym dobrym przyjacielem i niezawodnym obrońcą Waszego zdrowia!

Przekonacie się o tym sami.

Aplikator w pytaniach i odpowiedziach

Od czego zacząć samodzielną terapię za pomocą aplikatora?

- Postawcie sobie cel: „Chcę się cieszyć znakomitym zdrowiem”. Pamiętajcie, że człowiek nie może stać się zdrowszym, jeśli sam tego nie chce. Każdy z nas przywykł do powierzania realizacji swoich celów i wywiązywania się ze swych obowiązków innym ludziom. Celem lekarza jest nasz powrót do zdrowia, a jego obowiązkiem jest prowadzenia leczenia w sposób prawidłowy, skuteczny i całościowy. Ale nie wystarczą wysiłki lekarza. Zapamiętajcie: „Wasze zdrowie jest w Waszych rękach!”
- Uważnie zapoznajte się z instrukcją stosowania aplikatorów wieloigłowych, podkreślcie potrzebne Wam informacje w tekście i zaznaczcie je na rysunkach. Podejmijcie zobowiązanie, że będziecie prawidłowo i systematycznie wykonywać procedury.
- Zaprowadźcie oddzielny zeszyt, żeby zapisywać swoje odczucia w czasie i po procedurach. Napiszcie w zeszycie dużymi literami swój cel i swoje zobowiązania. Podzielcie zeszyt na rubryki: data, czas, miejsce procedury, jej czas trwania, odczucia w czasie i po procedurach, czas trwania efektu leczeni-

czego. Potem analizując swoje zapiski będziecie mogli zobaczyć realne rezultaty podjętego leczenia i wybrać najlepszy dla siebie sposób stosowania aplikatorów wieloigłowych doktora Nikolaya Lyapko.

Kiedy można stosować aplikatory i wałki?

- Jeśli poczuliście niedomaganie, jeśli macie bóle mięśni lub stawów, jeśli dają Wam o sobie znać stare urazy, jeśli często boli Was głowa, jeśli odczuwacie napięcie nerwowe, jeśli znajdujecie się w stresie – połóżcie się na aplikator. Rozmieście go pod plecami lub przyłóżcie do tego miejsca, które najbardziej boli. Aplikator pomoże Wam zapomnieć o bólu!

„Deszcz igłowy” podczas zastosowania wałka ożywi zmęczony układ nerwowy, usunie zmęczenie z Waszych mięśni, nada twarzy zdrowy wygląd i odświeży skórę. Korzystajcie z wałka do twarzy stojąc przed lustrem, niebawem zaczniecie się do siebie uśmiechać. Przecież zawsze przyjemnie jest zobaczyć odświeżonego i zdrowego człowieka.

Jeśli przed masażem pleców przygotujecie się i położycie na aplikatorze lub przez kilka minut poddacie się „obróbce” wałkiem, to efekt uzdrawiający po masażu nastąpi dużo szybciej, będzie skuteczniejszy, a zadowolenie nieporównanie większe.

Aplikatorem można się posługiwać w dowolnie wybranym przez Was czasie, można również umocować go na bolącym miejscu i nosić tak długo, ile to tylko potrzebne do poprawienia samopoczucia.

Co odczuwają pacjenci, którzy stosują aplikator wieloigłowy?

- Od pierwszych minut stosowania aplikatora pacjent odczuwa delikatne ułtucia, wibrację, poszczypywanie. Następnie pojawia się przypływ ciepła, znikanie bólu, przyjemne rozluźnienie, które może przechodzić w normalny zdrowy sen.

Jakie reakcje zachodzą podczas stosowania aplikatora?

- Aplikator oddziałuje na receptory skórne, punkty i strefy odruchowe, wywołując adekwatne reakcje organizmu. Aplikator włącza do pracy system immunologiczny, daje mu dodatkowe siły do skutecznej walki z chorobą.

Pod działaniem aplikatora następuje silne przemieszczenie energii, powstają prądy galwaniczne na skutek różnicy potencjałów metali, z których składają się igły aplikatora, a także – jako rezultat – ma miejsce mikroelektroforeza tych metali do wewnętrznego środowiska organizmu.

Co zmusza ból do ustąpienia?

- Aplikator odbudowuje bilans energetyczny w południkach, przechodzących przez zmieniony chorobowo odcinek, lub w strefie projekcji zainteresowanego narządu, który potrzebuje leczenia.

Patogenna (zastana) energia intensywnie przemieszcza się, zanika, a osłabione miejsce (tam, gdzie nie starcza energii) na odwrót – napełnia się nią.

Tak więc, przy kontakcie z aplikatorem, składającym się z igieł z różnych metali, Wasz organizm za pośrednictwem skóry działa podobnie do akumulatora: uzupełnia niedobór i usuwa nadmiar energii. Stan zapalny w danym miejscu (z opuchlizną, z nadmiernym przypływem krwi) „rozładowuje się”, zanika ból, a osłabione miejsce (w przypadku procesów dystroficznych) otrzymuje niezbędny ładunek energii.

Oprócz tego włącza się mechanizm wielu punktowych nakłuć aktywnych biologicznie punktów rozmieszczonych na skórze, które sumując się dają „rozkaz” przysadce mózgowej do wydzielania endorfinów (hormonów szczęścia) – naturalnych substancji przeciwbólowych organizmu.

Jak prawidłowo korzystać z aplikatora płaskiego i wałka?

Na początku należy określić, jako rezultat chcemy osiągnąć. Następnie należy określić strefy oddziaływania (podstawową, dodatkową i uzupełniającą). Potem należy wybrać niezbędny przyrząd – aplikator lub wałek, albo też oba. Na aplikatorach można się kłaść, zachowując prawidłowość układania się na nich, albo też nakładać aplikator, przytrzymując go woreczkiem z piaskiem. Wałkiem można osiągnąć niezbędne strefy samodzielnie lub z pomocą osób trzecich, docierając do wszystkich odcinków ciała. Oddziałując na poszczególne punkty i strefy, aplikator sprzyja odbudowaniu i normalizowaniu funkcji poszczególnych narządów wewnętrznych i całego organizmu.

Jak działa na człowieka aplikator-wałek?

Oddziaływanie wałka jest analogiczne do oddziaływania aplikatora płaskiego, ale rezultat osiąga się znacznie szybciej. Oprócz tego, wałkiem można oddziaływać praktycznie na wszystkie odcinki ciała. W ciągu 2-3 minut można poddać procedurom całe ciało: będzie ono płonąć, poczujecie miliony ukłuć – „prysznic igłowy”. W ciągu 10 minut można rozgrzać całą przemarzniętą rodzinę. Przy oddziaływaniu na trudnodostępne miejsca będzie wam potrzebny pomocnik.

Jak pracuje wałek?

Zakres oddziaływania wałka jest bardzo duży, a efekt jego zastosowania jest nieprawdopodobnie wysoki. To środek uniwersalny. Wałek jest waszym domowym terapeutą igłowym i diagnostykiem, przy jego pomocy odszukacie wszystkie punkty, które będą mieć dobroczynny wpływ na wasz organizm, które najbardziej skutecznie znormalizują jego stan. Nie każdy terapeuta jest zdolny do określenia tych punktów tak właściwie, jak znajduje je wałek. Są to punkty i obszary rozlicznych konfiguracji rozmieszczone na powierzchni tułowia, podczas oddziaływania na które niezwykle odczucia powstają nie tylko w tym właśnie punkcie czy obszarze, ale też odzywają się w innych częściach ciała.

Oprócz ogólnych rekomendacji, zgodnie z którymi należy oddziaływać na obszary główne, dodatkowe i wspomagające, zalecane w przypadku konkretnych schorzeń i stanów, podobnych do waszego uskarżania się i waszych diagnoz, należy dodatkowo oddziaływać wałkiem na ujawnione odcinki nadwrażliwości (przez krótki okres czasu – 5-10 minut). To zrozumiałe, że w wyniku takiego oddziaływania pacjent odczuwa znaczną poprawę samopoczucia, przestaje czuć ból, zwiększa się jego zdolność do pracy i napięcie mięśniowe, czemu towarzyszą przyjemne, komfortowe odczucia w strefie aplikacji i w całym ciele. Należy oddziaływać na miejsca na twarzy, szyi i głowie oraz w miejscach bólu na tułowiu i kończynach. W niektórych przypadkach bardzo skuteczne bywa oddziaływanie na miejsca przeciwległe do miejsc bólu, np. jeśli boli prawa noga lub ręka, to należy oddziaływać w symetrycznym miejscu na lewej nodze lub ręce.

Jak stosować aplikator w przypadku chorej tarczycy?

Patologii tarczycy zawsze towarzyszy patologia szyjnego odcinka kręgosłupa. Dlatego też należy oddziaływać na ten odcinek kręgosłupa aplikatorem lub wałkiem. Skuteczne jest też oddziaływanie na dodatkowe strefy: odcinek krzyżowo-guziczny kręgosłupa i okolice nadnerczy. Procedury należy kończyć oddziaływaniem aplikatora na stopy.

Szczególną uwagę należy zwrócić na okolice spojenia drugiego paliczka dużego palca i stopy (śródstopno-palczkowe spojenie dużego palca) zarówno z podeszwy, jak też z tylnej strony każdej stopy.

Jeśli dziecko ma słabą rękę, to czy aplikator igłowy może pomóc w takim przypadku?

Oczywiście, bez wątpienia. Jedną z możliwych przyczyn jest uraz okołoporodowy. Może to być także następstwem wcześniejszego urazu, który spowodował przemieszczenie stawu i uwięźnięcie nerwu. Nawet jeśli jest to przyczyna genetyczna, to aplikator może pomóc, dokonując korekty stanu stawu i nerwu, może pomóc w prawidłowym rozwoju mięśni i nerwów. Stan organizmu jest zawsze związany ze stanem kręgosłupa. Należy oddziaływać na miejsca, rozmieszczone przykręgosłupowo w odcinku szyjnym i piersiowym kręgosłupa, a następnie wzdłuż, zaczynając od dłoni, poprzez przedramię i ramię chorej strony. W celu wzmocnienia efektu terapeutycznego należy dodatkowo oddziaływać na symetryczne odcinki zdrowej kończyny górnej i stopy. Seans można zakończyć odcinkowym masażem w okolicy szyi i obojczyka oraz obu rąk masażerem „Faraon”. Zabiegi należy stosować regularnie i długo, aż do uzyskania pozytywnej dynamiki.

Ręka na skutek urazu stawu łokciowego została częściowo unieruchomiona.

Czy można stosować aplikator, a jeśli tak, to w jaki sposób?

Stosowanie aplikatora w celach rehabilitacyjnych jest po prostu konieczne. Na skutek urazu wystąpił niedowład nerwu łokciowego i promieniowego. Kości się zrastają, ale nierzadko automatycznie tworzą się ogniska patologiczne w stawie barkowym i łokciowym, w szyjnym odcinku kręgosłupa, co prowadzi w rezultacie do ograniczenia zdolności ruchowych. Tylko oddziaływanie na wszystkie ogniska patologiczne sprzyja unormowaniu i przywróceniu pracy chorego narządu, stawu, odcinka kręgosłupa. Przynosi ono pozytywny efekt, bo przecież u podstaw metody leży jedna z naczelnych zasad medycyny – nie szkodzić, wykorzystywać siły obronne organizmu.

Należy oddziaływać aplikatorami (lub wałkami) na odcinek szyjno-piersiowy kręgosłupa, okolice splotu szyi z barkiem. Do leczenia należy włączać okolice stawów (barkowego i łokciowego), przedramię i dłoń. W celu wzmocnienia efektu terapeutycznego należy wykorzystać aplikatory na odcinki symetryczne strony zdrowej i stopy.

Czy stosowanie aplikatorów jest niebezpieczne?

Nie, nie jest niebezpieczne, nie szkodzi organizmowi. A nawet więcej, stosując aplikatory wieloigłowe mobilizujecie obronne siły organizmu do walki z chorobą i skutecznie przezwyciężacie choroby. Należy tylko uważnie „wysłuchać się” w swoje odczucia (doznania) i umiejętnie stosować aplikator. Pamiętajmy o tym, że odczucia muszą być tylko przyjemne. Jeszcze raz uważnie przeczytajcie rozdział „Jak pracować z aplikatorem?”, zwróćcie uwagę na prawidłowe ułożenie i na wasze działania w przypadku

przedłużających się dyskomfortowych odczuć. Terapia powinna przynosić ulgę, spokój, rozluźnienie, dawać zastrzyk energii, zwiększać zdolność do pracy i odbudowywać wewnętrzną harmonię.

Jak się nie pomylić i nie kupić podróbki?

Aplikator wieloigłowy wymyślonych i opracowanych przez doktora Nikolaya Lyapko zdobył szeroką popularność wśród najróżniejszych grup społecznych, w instytucjach leczniczych – od szpitali rejonowych do centrów naukowo-badawczych przy uniwersytetach medycznych, w wojskowych akademiach medycznych itd. Doprowadziło to do pojawienia się złych jakościowo i nie posiadających certyfikatów wyrobów, które sprzedawane są przez nieuczciwych wytwórców z wykorzystywaniem naszego firmowego logo, ulotek reklamowych i popularności oraz skuteczności prawdziwych aplikatorów. Proces przygotowania aplikatorów wieloigłowych jest bardzo pracochłonny i drogi, ponieważ stosowana jest oryginalna technologia i wykorzystywane surowce tylko najlepszej jakości.

Prawdziwy aplikator Nikolaya Lyapko posiada bazę z dobrej jakościowo gumy medycznej, którą łatwo można odróżnić od zwykłej gumy przemysłowej po wyglądzie, zapachu i elastyczności. Wykorzystywana jest guma różnych kolorów. Każdy aplikator charakteryzuje się wyrazistością kolorów i odcieni.

Podstawa aplikatora wykonana jest z jednolitego materiału, co gwarantuje jego skuteczność i długowieczność. Specjalne wzmocnienia w podstawie płytki pozwalają na niezawodne umocowanie igieł i zabezpieczają je przed wypadaniem lub wyginaniem się. Oprócz tego chronią one skórę przed przekłuciem. Wszystkie igły aplikatora wieloigłowego i pokrycia na igłach zrobione są z najczystszych metali, z całkowitym przestrzeganiem wymogów Ministerstwa Zdrowia, stawianych produktom o przeznaczeniu medycznym. Każdy oryginalny aplikator posiada instrukcję obsługi w języku polskim i jest objęty gwarancją producenta.

Rezultaty po stosowaniu aplikatorów wieloigłowy

„Mąż doznał urazu czaszkowo-mózgowego w maju 2003 roku. Ze szpitala został wpisany 3.06.03 r. z „wyrokiem”: prawa ręka raczej nie będzie sprawna. Ręką co prawda zginała się w łokciu, ale była na tyle słaba, że nie mógł w niej niczego utrzymać.

Wykonywaliśmy następujące czynności: codziennie kilkakrotnie stosowałam wałek na całe ciało – od końców palców rąk i nóg do czubka głowy, następnie mąż kładł się na aplikator „Podróżnik” po kolei wszystkimi odcinkami kręgosłupa, obejmował ręką wałek na tyle, na ile mógł zgąć dłoń. W rezultacie 3.07.03 r. po raz pierwszy podpisał się na przekazie z rentą. Na dzień dzisiejszy mąż robi 10 „pompek”, wyraźnie pisze, wykonuje wszystkie prace domowe. Dziękuję Wam!”

Elwira

„Babcia ma 85 lat. Miała dwukrotnie wylew, w rezultacie czego nie mogła chodzić, nie czuła palców i pięt. Po miesiącu oddziaływania aplikatorem (pojedynczym 6,2 mm) na stopy, mięśnie brzuchate łydek, wzdłuż kręgosłupa po 20-45 minut na każdą ze stref palce zaczęły się poruszać, pojawiło się czucie, znikły bóle. Oprócz tego wróciło do normy ciśnienie tętnicze”.

Katarzyna

„Po urazie czaszkowo-mózgowym na dużym odcinku głowy chirurg uprzedził mnie, że włosy nie będą rosnąć. Stosowałem różne środki, stymulujące porost włosów, ale rezultatów żadnych nie było. Po zastosowaniu wałka po 3 tygodniach pojawiła się „szczecina” na całym odcinku”.

„Kobieta miała silne zapalenie zakończeń nerwowych kości ogonowej. Po miesięcznym pobycie w szpitalu stan chorej pozostawał bez zmian. Lekarze zaproponowali leczenie operacyjne i chora się zgodziła, ale przeżyła operację na jakiś czas. W domu zaczęła stosować aplikator i po dwóch tygodniach bóle całkowicie ustąpiły i więcej się nie pojawiły. Nie było już konieczności operowania”.

Grzegorz

„W 1985 roku zaczęły się moje problem z kręgosłupem z powodu osteochondrozy. Dwa razy w roku leczę się w szpitalu u neuropatologa. W rezultacie różnymi zastrzykami i tabletkami zniszczono mi nerki. Od 2002 roku używam pojedynczego aplikatora zgodnie z waszymi zaleceniami. Od tego czasu ani razu nie byłem u lekarza, nie odczuwam żadnego bólu, czuję się wspaniale”.

Jerzy

„Bardzo zaniepokoiła mnie „kosteczka” na dużym palcu. Staw się zdeformował, pojawił się stan zapalny. Traumatolodzy zaproponowali operację. Ale nie spieszyłam się. Codziennie przez pół godziny spać moczyłam nogi w gorącej wodzie, a potem na „kosteczkę” bandażowałam 2 aplikatory „Malec”. Po aplikacji smarowałam to miejsce kremem. Minęło 6 miesięcy: zapomniałam o bólu nogi, „kosteczka” bardzo się zmniejszyła, pojawiła się ruchomość w stawach”.

Dagmara

„Po złamaniu guzka kości barkowej nakładałam aplikator „Malec” na 2-3 godziny na bolące miejsce. Nie zażywałam środków przeciwbólowych, nie było takiej konieczności. Pomógł sam aplikator „Malec”.

„Przy zaparciach używam wałka, masując nim dół brzucha, lędźwie, stopy i dłonie. Bardzo pomaga, nie trzeba brać środków przeczyszczających”.

Natalia

„Kilka lat temu z silnym bólem zęba obudziłam się w środku nocy. Próbowałam wszystkiego, płukanie, tabletki, kompresy. Nic nie pomagało. Przyłożyłam aplikator „Malec” na policzek i dosłownie po kilku minutach ból ustąpił. Udało mi się usnąć, a rano poszłam oczywiście do dentysty.

Halina

„Wykorzystywałam wałek do twarzy w kosmetologii. Po 15 seansach zauważyłam u pacjentów poprawę napięcia mięśniowego skóry i mięśni twarzy, poprawę jej kolorytu i dobroczynne oddziaływanie emocjonalne. Pacjentki młodszy o 3-7 lat”.

Helena, refleksoterapeutka

„Dziewczyna ma 16 lat, diagnoza po urodzeniu: dziecięce porażenie mózgowie z uszkodzeniem funkcji ruchowych i zaburzeniem funkcji narządów miednicy. Dziecko nie czuło nóg, nie było sa-

modzielne. Mama zaczęła stosować pojedynczy aplikator na strefę lędźwi, dół brzucha i pod stopy. W rezultacie nogi zrobiły się ciepłe, pojawiło się czucie. Teraz kontynuują kurację, a w nogach stopniowo zostają przywracane funkcje ruchowe”.

Jana

„Mężczyzna ma 70 lat. Na podstawie USG stwierdzono powiększony gruczołek wielkości 3/2 cm. Codziennie po 30 minut 2-3 razy dziennie przez 1,5 miesiąca przykładano mu aplikator „Malec” na strefę projekcji pęcherza moczowego i na okolice krocza. Kontrolne badanie USG nie wykazało żadnej choroby. Zostało przywrócone normalne oddawanie moczu, poprawiło się jego samopoczucie”.

Irena

„Mam 76 lat. Choruję na serce, miałem już 2 zawały. Napady duszniczy męczyły mnie i w dzień i w nocy. Bez nitrogliceryny i walidolu nie mogłem zrobić kroku. Dwa lata temu dostałem od córki dwa aplikatory: „Podwójny” i „Malec”. Stosuję regularnie duży aplikator wzdłuż kręgosłupa i pod stopy. Czuję się dobrze, pracuję na działce i nawet lekarz-kardiolog powiedział, że kardiogram stał się prawie normalny. Niekiedy, kiedy pojawia się ucisk i ból w klatce piersiowej, stosuję aplikator „Malec”: przykładam go do małego palca i trójkąta serdecznego na dłoni. Obchodzę się bez lekarstw, czego i Wam życzę”.

Mikołaj